உ

சிவமயம்.

வேணுவன புராணம்

காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்

நெல்லைவருக்கக்கோவை

ஆகிய மூன்றும்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்

எழுதிய

உரைக் குறிப்பும்.

சுவாமிநெல்லையப்பர் கோவில்

தருமகர்த்தர்களாகிய

திருநெல்வேலி

ஸ்ரீமத் A. V.

இராமசாமிபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலிப் பேட்டை

ஸ்ரீமத் வெ. மு.

சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

ஆகிய

இருவர் பொருளுதவியால்

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

1914

விலை —— அணா 10.

31-2

உ

சிவமயம்.

வேணுவனபுராணம்

காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்

நெல்லைவருக்கக்கோவை

ஆகிய மூன்றும்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்

எழுதிய

உரைக் குறிப்பும்.

சுவாமிநெல்லையப்பர் கோவில்

தருமகர்த்தர்களாகிய

திருநெல்வேலி

ஸ்ரீமத் A. V.

இராமசாமிபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலிப் பேட்டை

ஸ்ரீமத் வெ. மு.

சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

ஆகிய

இருவர் பொருளுதவியால்

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

1914

விலை —— அணா 10.

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

வேதம் ஆகமம் புராணம் ஸ்மிருதி முதலிய நூல்களாற் பரம்பொருளெனச் சொல்லப்பட்ட சிவபெருமான் சீவகோடிகள் உய்யும் பொருட்டு, அருவுருவத்திருமேனி கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவக்ஷேத்திரம் பலவற்றுளொன்றாகிய திருநெல்வேலி யென்னும் க்ஷேத்திரம் செந்தமிழ்ப் பாண்டிவள நாட்டிற் சிறந்து விளங்கும் பொதிகைமலைச் சார்பிலுள்ளது ; இது, ஆயிரக்கணக்கான பல வருடங்களுக்கு முன் வேணு (மூங்கில்) வனமாக இருந்தது. அக்காலம் செப்பறைக்கு அடுத்த மணலூரை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசாண்டுவந்த முழுதுகண்ட ராமபாண்டிய ராசன் அரண்மனைக்குப் பால் சுமந்து கொண்டுவரும் முழுதுகண்டராமக் கோனர் பூருவ புண்ணிய முதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு அநாதி முத்த சித்துருவாகிய அப் பரம்பொருள் ஒரு மூங்கிலடியில் சிவலிங்கமாயெழுந்தருளி அவ்வரசனுக்குத் தரிசனந்தந்து அவனாற் செய்வித்த திருக்கோயில் கொண்டருளிப் பின்னர் அனவரததான நாதராய் அறுபதினாயிர வருடம் ஏக சக்கிராதிபதியாயிருந்து அரசாட்சி செய்யப்பெற்ற மகாராசதானியுமானது.

இஃதன்றி, அகத்திய முனிவர் முதலிய அநேக மகருஷிகளாற் பூசிக்கப்பெற்ற மகத்துவ மிகுந்து சிறந்தோங்கிய தென்பது அறிவுடையார் பலருமறிந்த விஷயமே. இவ்வருமைப் பிரபல க்ஷேத்திரமாகிய வேணுவன வரலாறு முழுவதும் முற்காலத்தில் மற்றைத் தலபுராணங்களின் சரிதம் போலவே சம்ஸ்கிருத பாஷையிலெழுதப் பட்டிருந்தது. இதன் பெருமை தெரிந்த சிவாசாரியரும் சைவாசாரியரும் சிவனடியாரும் இதைத் தமிழ் மொழியிலே ஒன்பது சருக்கமாகப் பிரித்து 454 செய்யுளாக வேணுவனபுராணமெனப் பெயரிட்டு மொழிபெயர்ப்புச்செய்து பாடுவித்தனர். பாடியவர் பெயர் முதலியவை ஒரு இடத்தினுந் தெரியவில்லை. இப்புராணம் படிப்பவர் மனத்திற் பத்திக்கனி பழுக்கச்செய்வதுடன் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் சிலேடை கற்பனையாகிய பல நயங்களும் நிறையப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதுபோலவே திருநெல்வேலித் தலபுராணமென்பதொன்று இப் புராணசரிதகாலத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் அனவரததானநாதர்

அன்பர் பலர் பொருட்டுச் செய்தருளிய அற்புதமாகிய பற்பல திருவிளையாடல்களை மிகவும் விரித்துக்கூறி வெளிவந்துள்ளது. அங்ஙனம் வெளிவந்தது முழுதுகண்டராமபாண்டியராசனால் வேணுவனம் நகரமாகிய பிற்காலத்திலென்பது திருநெல்வேலித் தலபுராணம் என்னும் பெயரினாலேயே நன்கு விளங்கும். இது நாற்பத்துநான்கு வருடங்கட்கு முன்னரே அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றது. ஆயினும் புராதனமாயுள்ளபுராணம் வேணுவன புராணமாதலால் இதை எல்லாரும் எளிதிலே படித்துப் புருஷார்த்தங்களையடைய வேண்டுமென்றெண்ணித் திருநெல்வேலியில் அரியபெரிய நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்தலே தங்களுக்கோராணிகலமாகக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமாந் கவிராசு நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்களும், ஸ்ரீமாந். எஸ். பால்வண்ண முதலியாரவர்களும் இப் புராணத்துடன் தோத்திரஞ் செய்வார்க்கு இன்றியமையாததாகிய காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழையும், இன்பமநுபவிப்பார்க்கு மகிழ்ச்சியைச் செய்யும் நெல்லைவருக்கக் கோவையையும் பலபிரதிகளை யொருங்கு சேர்த்துப் பரிசோதித்துக் குறிப்பு விளக்கமெழுதுவதுடன் கோவைக்குத்துறைகளும் துறைகளின் பொருள்களும் விளங்க எழுதி அச்சிற் பதிப்பித்துத்தருக என்று என்னையேவித் திருநெல்வேலி ஜில்லா சிவதேவஸ்தானம் மகாகனந்தங்கிய கமிட்டியாரவர்களுக்கும், சுவாமி நெல்லையப்பர் கோயில் தருமகர்த்தர்களாயிருக்கின்ற திருநெல்வேலி ஸ்ரீமத் A. V. இராமசாமிபிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலிப் பேட்டை ஸ்ரீமத் வெ. மு. சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் ஆகிய இருவர்களுக்கும்இவ்விஷயங்களைத்தெரியச்செய்தவுடன்இவ்விரண்டு தருமகர்த்தர்களும் சிவநேசச் செல்வமும் சிவபுண்ணியத் தெளிவும் நல்லொழுக்க நற்குண. நற்செய்கைகளும் பரோபகார தரும சிந்தனையும் உடையவர்களாதலால் மிகுந்த ஊக்கத்தோடு அச்சிற்பதிப்பிக்கும் செலவுக்குத் தேவஸ்தானத்திலிருந்து வேண்டிய பொருளுதவியும் பிறவுதவியும் செய்தார்கள். அவர்களுதவியைக் கொண்டு மேற்குறித்தவாறு செய்யவேண்டிய வேலைகளெல்லாம் என்னாலே தெரிந்தவரை ஒழுங்குபெறச் செய்து அச்சிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினேன். அறிவுடையோர் அங்கீகரிப்பாராக.

சுபம்! சுபம் !சுபம்.

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கவித்துவான்

மு ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

உ

சிவமயம்.

வேணுவன புராணம்.

*பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து,

நெல்வேலி நாதர்.

பொன்கொண்ட மலரயனு நெடுமாலு மமரர்களும் புகழ்ந்துபோற்ற
மின்கொண்டமருங்குமையாளிடம்பயிலநடம்புரியும்விமலமேலோன்
கொன்கொண்டவைங்கரனுமறுமுகனும்புடைசூழுங்கோமானெம்மான்
மன்கொண்ட நெல்வேலி நாதனிரு பாதமலர் மனத்துள் வைப்பாம்.

காந்திமதி..

ஏர்கொண்ட நெல்லைநக ரிடங்கொண்டு வலங்கொண்டங் கிறைஞ்சு வோர்கள்
சீர்கொண்ட தன்னுருவும்பரனுருவும் விளங்கவருள் செய்து நாளும்
வேர்கொண்டு வளர்ந்தோங்கும் வேயீன்றமுத்தைமிகவிரும்பிப்பூணும்
வார்கொண்ட களபமுலை வடிவுடையநாயகிதாள் வணங்கிவாழ்வாம்.

பொல்லாத விநாயகர்.

கல்லாருங் கற்றோருங் கைக்கொண்டு மனமகிழக் கவிக்குக் குற்றம்
புல்லாமற் சுவைமருவ நவைமருவு மிடையூறு பொடிய நாளு
மெல்லாரும் புகழ்பெருமானிடந்திகழு மொருசிறுமானினிதாயீன்ற
பொல்லாத கடக்களிற்றி னல்லமல ரடியிணைகள் போற்றி செய்வாம்,

சண்முகக் கடவுள்.

தெம்முகமாய் வருமசுரர் குலமாளத் தேவர்குலஞ் சேர வாழ
வெம்முகமும் புகழோங்க வறமோங்க வகமோங்க விடர்க ணீங்கத்

---

* பாயிரம் என்பது-தெய்வவணக்கமும் செயப்படுபொருளுங்கூறுவது.

(உ) தன்னுருவு - சத்தி சொரூபம்.

தம்முகமா மகந்தையினு லிகந்துதிசை நான்முகனுர் தனைந்துகாணு
வைம்முகனுரிடத்துதித்த வறுமுகனுரிருசரண மகத்துள்வைப்பாம்.

திருநந்திதேவர்.

மனகவலே யறவடியார் பதிபசுபா சந்தெரிந்து மன்னி வாழ
வனகமிகு மருள்விளக்கி யானந்தப் பரவையிடை யழுந்தச் செய்து
கனகவரைச் சிலையாள ரினிதுறையுங் கயிலைவரை காக்கு ஞான
தினகரனு மருணந்தி தேவனிரு பாதமலர் சிரமேற் கொள்வாம்.

மூவர்.

வேறுபடு பரசமய விருணீங்க வன்பர்மதி விளங்கி யோங்க
மாறறவே வருஞான பானுநிகர் சம்பந்த மன்னர் தாளு
மாறணியுஞ் சிவனருளா லலைகடலிற் கன்மிதப்பாக் கப்பர் தாளு
மேறுடையோன்றடுத்தாளும்புகழ்சேர்சுந்தரர்தாளுமிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

அரித்தானை யடியர்பவ மழித்தானை யுரித்தானை யடர்ந்த வேழ
மெரித்தானைப் புரமெரியச் சிரித்தானை நரித்தானை யெவையு மான
பரித்தானை தனியுலகம் பரித்தாளும் பாண்டியற்குப் பாலித்தானைத்
தரித்தான மனத்தினரா மாணிக்க வாசகர்தா டலைமேற்கொள்வாம்.

சண்டேசுர நாயனுர் முதலிய சிவனடியார்.

கைம்மழுவால் வருதாதை காலிரண்டுந் துணித்துமலர்க் கரங்கடம்மி
லம்மழுமான் றரித்தவர்தா ளடைந்தபுகழ்த் தண்டீச ராதி யான
செம்மைநெறி யளப்பரிய சிவனடியாரடிமலர்கள் சிரமேற்கொண்டிங்
கிம்மையினு மறுமையினு முளபயன்க டவறும லெய்தி வாழ்வாம்.

ஆதிசைவர்.

மூண்டபெருந்திருவருளாலளப்பரிய சிவாகமங்கண்முழுதுமோர்ந்து
பூண்டபெருந் தொண்டினுடன் றமிழ்த்தெய்வப் பாண்டியனுர் புகழ்ந்து நின்று
வேண்டவளர்ந் தருநெல்லை நாதர்திரு மேனிதனை வியந்து நாளுந்
தீண்டியருச்சனைபுரியுஞ்சிவமறையோர் சரணமலர்சிந்தைசெய்வாம்.

(கூ) மனகவலை - எதுகைநோக்கி ஒற்றிரட்டிக்கவில்லை. (சீ) அடியர்
பவமழித்து அரித்தானை யெனக் கூட்டுக.

சைவாசாரியர்.

மதிமபனுற் றடியவர்கள் பவக்கடலி லழுந்தாமன் மலர்ந்த நீள்செங்
கதிருலவு சரணமாக் கலமளித்துப் பேரின்பக் கரையிற் சேர்த்து
நிதியமெனக் கழைவனத்து ணிமலனையே யனுதினமு நினைந்துவாழு
முதன்மைபெறுமருண்மடத் தமுதலிகடம்பதமலருமுடிமேற்கொள்வாம்

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார்.

படிமன்னு மிந்துகுலத்தொருபரிதி யெனவுதித்துப் படர்ந்ததேசார்
முடிமன்னரடிதாழவுலகளித்தாண்டருள்புரிந்துமூவேய்முத்தர்க்
கடிமன்னு மன்பினுட னுலயஞ்செய் தலாத வருள்பெற் றோங்கும்
வடிமன்னுங் கதிர்வேலே நின்றசீர் நெடுமாறர் மலர்த்தாள் போற்றி.

திருப்பணி செய்யுந்தொண்டர்.

கன்னலினிற் படுமுத்தம் வனிகண்மூரன் றமிழ்முத்தங் கமலமுத்தஞ்
சென்னலினிற் படுமுத்தஞ் சேரகில வெறிக்குமிருந் திருநெல்வேலி
நன்னகரிற் கழைமுத்தர் பதத்தன்பா யினகொண்டு நயந்து நாளு
மன்னுதிருப்பணிபுரியுமகத்தடியாரடிமலர்கண் மனத்துள்வைப்பாம்.

புராண வரலாறு.

மேதகையசிவமறையோராய்மறையாமறைபயின்றமெய்த்தவத்தோர்
மூதுலகி லடியவர்கள் பவமகற்றி யருண்மடத்து முதலி மார்கள்
மாதவமெய்ச் சிவனடியார் வடமொழியின் படிவேணு வனப்புராணக்
காதையினைத்தென்மொழியான்மொழியென்று ரம்மொழியாற்கழறலுற்றேன்.

அத்தன்மொழி நந்திதரச் சனற்குமாரன் வியாதமுனிக் கருளவ
வன்னோன், புத்திதருஞ் சூதமுனிக் கருள்புரியு மொருபதினெண்
புராணந் தன்னுள், முத்தியுடன் சித்திதரு கழைவனத்திற் பெரு
ருமைபலமுறமைத் தாகு, நித்தநலந் தருசைவ புராணத்தின் வந்து
ளது நிகழ்த்து மீதால். (௧௪)

---

(௧௦) முதலிகள் - முதன்மையுள்ள சைவாசாரியர்கள். (௧௧) வேய் - மூங்கில்; மேல்வருவனவுமது. (௧௨) சென்னல் - செந்நெலென்பதன் மரூஉ; மேல்வருவனவுமது. கழை - மூங்கில்; மேல்வருவனவுமது. (௧௩) சிவமறையோராய் மறையா மறை - சிவாகமம்.

அருத்திமிகுங்கழைவனத்தர்க் கன்பாள ருளமகிழ வணிகளோங்கும்
விருத்தமெனுஞ்செய்யுளினற்சருக்கவகையொன்பானுப்விளங்கமிக்க
பொருத்தமிகு வேணுவனப் புராணமெனப் பெயர்நிறுவிப் புகன்றே னிங்குத்
தெரித்திடுமிப் புராணகதை கேட்பவர்கள் பயனெம்மாற் செப்ப லாமோ. (),

அவையடக்கம்.

காவில்வரும் பூவைகிளி சிறுகுழவி மழலைமொழி கழறக் கண்டா
லாவலுடனணைந்துவந்து கேட்டுமன மகிழ்ந்திடுவ ரதுவுமன்றி [லே
மாவியல்கற்சிறிதெனினும்பெருகொளியாற்புனைவர்களிவ்வழக்கத்தா
நாவலரென் புன்சொல்லாயிடினுமதன் பொருட்சிறப்பா னயந்து கொள்வார்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கசு.

முதலாவது:

அறம் வளர்த்த சருக்கம்.

ஏடுசேர் பதும வேத னினிமைசேர் பதத்துக் கெய்த
நீடுமோர் துவார மாகி நிகழ்வது முகிலைத் தாவி
மாடெலாம் வளர்ந்த சோலை மலர்மணங் கொண்டு தேவர்
நாடெலா மணக்க வீசு நைமிசா ரணிய மாகும். (க)

அத்திரு வனத்தின் முன்னஞ் சௌனக ராதி யான
சித்தமா தவர்க ளெல்லா நிறைதரு பன்னீ ராண்டு
சித்தவா தாவிற் செய்யுந் தீர்க்கசத் திரத்தை வானோர்
மொய்த்திட வடைவிற் செய்து முடித்திடும் படிதொ டுத்தார். (உ)

சொற்றவப் பொழுதி லுண்மைச் சூதமா முனிவ னங்க
ணுற்றன னுற்ற போதி லுறைதரு முனிவ ரெல்லாம்
பற்றுட னெதிர்கொண் டெய்திப் பரிவினு தனத்தி ருத்தி
முற்றரும் பூசை செய்து மகிழ்வுடன் மொழிய லுற்றார். (ந).

சூதமெய்த் தவனே கல்வித் தொல்லையங் கடலே யின்ப
மாதவப் பொருப்பே வேணு வனப்புகழ்க் காதை முன்னு

(கசு) மாவியல்கல் - பெருமை தங்கிய மாணிக்கக்கல். (உ) தீர்க்க சத்திரம் - ஒருயாகம். (ச) வேணு - மூங்கில்; மேலுமதுவே.

மேதகு தொகையிற் கேட்டோம் விரிவுற வின்னங் கேட்கு
மாதர வுடையோ முன்ற னருளினு லருடி யென்றார். (ச)

ஆங்கது கேட்ட சூத னருந்தவத் திறத்தீர் கூறு
மூங்கின்மா வனத்தி னுண்மை விரிவுற மொழிய வல்லார்
யங்குள ரீது முன்ன மியம்பினன் வியாத னெங்கோன்
பாங்குற வதனைக் கேண்மி னென்றுடன் பகர லுற்றான். (ரு)

வேறு.

பூதலமின் புறவெள்ளிப் பொருப்பினில்வீற் றிருந்துமுன
மாதிபரம் பரனென்று மரியயனுக் கரியபிரா
னேதுசிவ பூசைவிசே டங்களெலா முரைத்தருள
மாதுவடி வுடைமடந்தை கேட்டுமன மகிழ்ந்திசைப்பாள். (சு)

வேண்டுமடி யவர்க்குமனம் வேண்டியதீந் தருள்விமலா
தாண்டுதிரை நதியணிசெஞ் சடைமுடியாய் நினையடியேன்
பூண்டுயான் புடன்பூசை புரிந்திடுமோர் பெருங்காதன்
மூண்டதெனப் போற்றினளிம் மூவுலகு மீன்றுடையாள். (எ)

ஒருமைசிறந் திடந்திகழு மொருகுயிலங் குரைத்ததனுக்
கிருமைசிறந் தருள்பெருமா னெம்மானங் கிசைந்தருளித்
திருமருவுஞ் செம்பவளத் திருவாயா லுததினியில
வருமமுதம் போலவொரு வசனமருள் வழங்கலுற்றான். (அ)

உமையெனநின் றுலவுவிழி யொளிர்மாதே பெருந்தவத்தின்
கிழமைதருந் தென்றிசையிற் கிளர்மலயக் கிரிக்கீழ்பாற்
பழமறைகள் புதுமையினாற் பரிந்துதினம் பரவுமொரு
கழைவனநற் பெயர்தருதென் காஞ்சிமர மங்குளதால். (கூ)

இரும்பிரம விருத்தபுர மெனவுலகம் புகழ்வதுயாம்
விரும்பியுறைந் தருளாகி விருத்தபுர மென்பதுமப்
பெரும்பதியே யதற்குநிகர் பேசிலொரு பதியுளதோ
தரும்பரிவி லருண்ஞானர் தவநினைந்த வாமேவும். (க0)

தலங்களினுத் தமமாமத் தலத்திடைநீ சென்றணைந்து
நிலங்கிளர்செம் பொற்காஞ்சி நீழலினங் குறியாகி

(க0) நினைந்தவா - நினைத்தவிதம். (கக) குறி - அடையாளம்.

யிலங்கியதிவ் வியமூல லிங்கத்தெம் பூசையினை
நலங்கிளரப் புரியென்று நவின்றருளி விடைகொடுத்தான். (கக)

எம்மிறைவன் விடைகொடுப்ப வேழுலகீன் றருளுமையுங்
கைம்மலரஞ் சலிகொண்டு கமலமலர்த் திருத்தாளின்
மைம்முகிலின் குழலசைய மழைமின்னுக் கொடிபோல
மெய்ம்மருவன் புடனிறைஞ்சி யுடன்பிரியா விடைகொண்டாள். ()

அண்டர்பிரான் றனையினிதா யருச்சனைசெய் தருளவிடை
கொண்டருளெம் பெருமாட்டி குழுமுபரி சனநெருங்கப்
பண்டருவண் டலம்புமலர்ப் பாடலங்கம் பாரதிசூழ்
மண்டுபுகழ்த் தென்காஞ்சி மாநகரில் வந்தணைந்தாள். (கந)

மாற்றரும்வெள் ளமைமாற்றி வரந்தான்றந் தருளுமையாள்
சாற்றியசெம் பொற்காஞ்சித் தருவினிடஞ் சென்றணைந்து
போற்றருமத் தருநிழலிற் பொலிமூலச் சுயம்பிருந்த
தோற்றமுவப் பொடுகண்டு தோகைமயி லெனப்பணிந்தாள். (கச)

பாராழப் பணிந்தருளும் பார்ப்பதிநா யகியுலக
மீரேழு மினிமைபெற விழையொளிமின் னெனவெழுந்து
தாராழு மலர்க்காஞ்சித் தருநீழற் பெருமானை
யாராத காதலினா லருச்சிக்குந் திறமுற்றாள். (கரு)

வாசமறு வண்மலர்தூய் மஞ்சனமெய்ப் பூச்சகிலின்
றேசுதரு புகைதூப தீபாதி மற்றுளவு
நேசமுடன் கொண்டரனார் நிகழ்த்தியவா கமப்படிமெய்ப்
பூசையெலாம் புரிந்துவந்தாள் புண்ணியமே வடிவானாள். (கசு)

கழைவனமெய்ப் பதியின்மலர்க் காஞ்சிநிழ லமர்ந்தவர்பால்
விழைவுதரு மனத்தினளாய் மேதினியீன் றருளுமையா
ளழகமர வுவந்துபுரிந் தருள்பூசை நாடோறுங்
குழைவுதரு திருவுள்ளங் கொள்ளவே மலர்ந்ததால். (கஎ)

கங்கைதரித் தருள்பரனார் காஞ்சிநிழ லிற்றம்மை
மங்கைபுரி பூசையினுண் மலர்ந்தருளி மலர்மாலை

(கந) பாடலம் - வெண்சிவப்பு நிறம்; மேலும் வருமிடங்களிலுங் கொள்க. (கரு) ஆழ-அழுந்த. ஆராத-நிரம்பாத.

புங்கவரீ டமரரெலாம் பொழியவழ கியகோலச்
செங்கதிரி னெதிர்தோன்றித் திருக்காட்சி கொடுத்தருளி. (கஅ)

உறுவரங்கள் கொள்கவென வுரைத்தருள மின்னனைய
விறுமருங்கின் மடந்தையரா னிருபதத்திற் கருங்குழல்வா
ழுறுபதங்க ளெழுந்தார்ப்ப விறைஞ்சியெழுந் தருள்கூர்ந்து
மறுகுகடற் புவியிலுளோர் வருந்தாமை நினைந்தருளி. (கக)

பையரவப் பணியினவிப் பதியினில்யா னறமென்றுஞ்
செய்யவருள் செயலோடு திருவடிக்குச் செயுந்தீங்கு
மையலற வொழிந்துயர்ந்த மாதவமா கவுமற்றோ
ருப்பநீ செயவேண்டு முதவியென வுற்றிரந்தாள். (உ0)

என்றுவரம் பலவேண்ட வெந்தையுமப் படியென்று
நின்றுசிறந் திருநாழி நெல்லருளா லளித்தருளி
நன்றிதரு தென்காஞ்சி நகருறைவோர் செய்நவைகள்
சென்றுகதி விலக்காமற் செய்தவமா வருள்செய்தான். (உக)

அன்னைமன மகிழ்ந்தாரு ளளித்தவரத் தினிலுதவுஞ்
சென்னறிருந் திருநாழிச் செல்வங்கொண் டுலகெங்குங்
கொன்னுலவு திருக்காமக் கோட்டத்தின் பொலிவுபெற
மன்னியவெண் ணான்கறமும் வளர்த்தருளுந் திறமுற்றாள். (உஉ)

ஆதுலர்சா லைகளன்பி னமைத்துமகப் பெறுவித்து
மோதுவார்க் குணவளித்து முவந்தமக வளர்த்தெடுத்துஞ்
சீதநீர்ப் பந்தர்மடந் தீன்பண்டங் கண்ணாடி
மாதர்பாற் பெறுபோக மகப்பால்கண் மருந்தளித்தும். (உ௩)

அறச்சோறு தலைக்கெண்ணெ யறுசமயத் தோர்க்குணவு
சிறைச்சோறு வுரிஞ்சுதறி திருக்குளங்காச் செறிவித்தும்
பிறர்க்கூறு காத்தலறப் பிணஞ்சுடவித் திடல்புரிந்து
முறற்கான வறவைத்து ரியம்விலங்கிற் குணவளித்தும். (உச)

(கஅ) புங்கவம்-உயர்ச்சி; மேலுமது. (உ0) பணியின-பணியை யுடையாய். (உக) தவமா-தவமாக. (உஉ) காமக்கோட்டம்-உமாதேவி யிருக்கும் பீடங்களினொன்று. (உச) அறச்சோறு-ஆதரவில்லாதவருக்குக் கொடுக்குஞ் சோறு. அறப்பிணம்-அநாதிப்பிணம். அறவைத்தூரியம்-ஏழைகளுக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தல்.

பேறிசைகா தோலவரும் பிச்சைமருத் துவர்வண்ணர்
மாறகலா நாவிதர்மெய் நோய்மருந்தட் டோளித்துங்
கூறுவிலை மிகக்கொடுத்துக் கொலைக்களக்க ணுயிர்விடுத்து
மேறுவிடுத் தும்பசுவுக் கிசைந்தவா யுறைகொடுத்தும். (உரு)

எண்ணியவெண் ணுன்கறமு மிவ்வகையாங் குமைபுரிநாட்
பண்ணமர்நல் லறங்கள்பரி பாலனஞ்செய் தருள்புரிவான்
றெண்ணிலவும் புனலுமணி செஞ்சடா முடியாரு
மண்ணுலகாண் டருள்புரியு மன்னவரா யமர்ந்தருளி. (உசு)

அந்தமிலா முடிவேந்த ரடிதாழ்ந்து தினமேத்தச்
சுந்தம்விளங் கனவரத தானரெனும் பெயர்புனைந்து
கொந்துகுழற் றிருக்காமக் கோட்டியருட் பிராட்டியுமை
சிந்தைமகிழ்ந் திடநீடுந் தெய்வவா யிரவருடம். (உஎ)

அக்கெலா மணிந்தெழுநஞ் சயின்றருள்செய் யருளாள
ரிக்குலா மொழிபங்க ரெண்மருவு மெவர்களுக்கு
மெய்க்கெலா மணிதுகில்பொன் வேண்டுவவேண் டுவவளித்துந்
திக்கெலாம் புகழ்செய்யத் திருந்துலகாண் டருள்புரிந்தார். (உஅ)

இடையில்பெருந் தனக்குடமா தெண்ணுன்கு நல்லறமு
மடைவுறவே புரிந்தருள வருங்கனக வரைக்கரத்தார்
தடையறநின் றனவரத தானம்வழங் குவதென்றூற்
செடிபொழில்சூழ் நெல்வேலிச் செல்வநவிற் றிடலெளிதோ. (உகூ)

குன்றனைய பெருந்தவத்தீர் குவலயம்வாழ்ந் திடவன்பா
லன்றுலகாண் டுமைக்குமகிழ் வளித்தருளும் பெருமானு
ரின்றுமினி தனவரத தானத்தி னின்புற்றூர்
சென்றுபணிந் தவர்க்கன்றே சித்திமுத்தி யின்பமெலாம். (௩0)

அகமகிழ்வண் டந்தவர்கட் கரந்தையற வெந்நாளு
மிகபரங்க ளளித்தருள்வ தித்தலமே யல்லாது
புகலவொரு தலமுளதோ புண்ணியரே யெனமொழிந்தான்
சகலபுரா ணக்கருத்துந் தன்கருத்துட் கொண்டுடையோன். (௩க)

(உரு) ஏறுவிடுத்தல்-இடபத்துக்கு ஆபத்துவந்த இடத்து நீக்குதல். (உசு) புரிவான்-புரியும்பொருட்டு. (உகூ) செடி - ஒளி. (௩க) அசுந்து-நெருங்குகின்ற.

உரைத்திடுமிச் சருக்கமுவந் துரைத்தவர்கேட் டவர்செந்தா
மரைத்தவிசி லயன்முதலோர் வணங்கவிணங் கரியசிவ
புரத்துறைவ ரினிவெள்ளிப் பொருப்பர்விருப் புறுமழுமான்
கரத்தாருட் குறுமுனிவன் கதிமலயத் துறலுரைப்பாம். (ருஉ)

முதலாவது: அறம்வளர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ருஅ.

இ ர ண் டா வ து:

அகத்தியர் வரவுச் சருக்கம்.

[:o:]

தொலையாவருள் பெறுமாதவர் துகடீர்முனி வரனே
யலைசூழ்புவி நலமேவுற வருளார்குறு முனிவன்
மலையாசல மிசைகாதலின் வருகாதையை யருளா
லுலையாவகை யருள்வாயென வுயர்சூத னுரைப்பான். (க)

கபிலாபுரி யுறைவார்மறை யறைவார்களை களைவார்
சபிலா திபன் மகளாமுமை தனைமாமண முறவே
யியலார்தரு வளமேவிப விமவானணை பொழுதி
னயராமண மதுநேர்தொழ வவண்மேவினரெவரும். (உ)

அடலாரண னுடனாரண னதிமாமத தவளத்
தடவாரண னிமையோர்நொடி தனின்மேவினர் கதிரோ
னுடனேயுடு பதிதாரகை யுடன்மேவினர் முனிவோர்
திடமார்தரு சிவயோகிக டிரளாய்மரு வினரால். (ங)

பூசற்புரி புலன்வென்றருள் புகழேழிரு டிகணின்
வாசக்குழ லெழுமாதரும் வகைசேர்வுடை நாக
ரீசத்திர ளானோர்பதி னொருபேரு மிடஞ்சூ
ழாசைக்கிறை யானோர்களு மணைவோரு மடைந்தார். (ச)

(க) காதை - கதை.

மால்வாட நெருங்கிப்புகழ் மண்ணோரு மணைந்தார்
நால்வேதமு மாறங்கமு நாடும்புவி யேழு
மேல்வேலைக ளேழுந்திசை யெட்டுங்கிரி யெட்டு
மேல்வாழ்வன சுரர்தாருவு முருவாய்மரு வினவால். (௫)

மாநாகமோ ரெட்டுங்கட மாநாகமோ ரெட்டுந்
தானேகி யவண்டுன்றின தரையானது புகலில்
வானோர்களு மேனோர்களு மற்றுள்ளவு முறலா
லானதிடர் மிகவுற்றது வதிபார மடைந்தே. (௬)

தென்பால துயர்ந்துத்தர திசைதாழ்வு பொருந்திக்
கொன்பாவிய படியிற்குறை கொள்ளும்பொருள் கொள்ளும்
வன்பாரிய துலைகோலெனும் வகைநின்றது விதனை
யன்பாலுல குண்டான்முத லண்டாதிபர் கண்டார். (௭)

அத்தன்மைய ரத்தன்மையு மறியுஞ்சிவ பரனுக்
கித்தன்மை யுரைப்போமென வெல்லோர்களு மெய்திச்
சித்தன்பர சுத்தன்சத சித்தெங்கணு நிறையு
முத்தன்கழல் சென்னிக்கொடு முன்னின்றிது சொல்வார். (௮)

ஆனேகடல் விடமுண்டுல கலையாவகை யருள்செய்
பரனேயிரு பாற்பட்டது பாரென்று பகர்ந்தா
ரரனார்புக லச்சொல்லி னறிந்தோரென வங்கண்
முரணாழ்வுற வருளார்குறு முனிதன்னை நினைந்தார். (௯)

அந்திப்பிறை யணிவோனுய ரருளாணை யறிந்தே
வந்தத்தவ னந்தக்கணம் வந்தித்தய னின்று
னந்தப்புர நகைசெய்தரு ணடநாயக னுடனே
சந்தித்திடு முனிமுன்னொரு தனிநன்னகை செய்தான். (௧௦)

அண்டர்க்கிறை தருமங்கை யடர்துன்னொளி மேல்கீழ்
மண்டச்சடை மௌலிக்குறை மதிபூரண மதிபோ
லெண்டிக்கும் விளங்கிற்றெழு மிருண்மாமுகி லெனநீள்
கண்டக்கறை காணவகை கழிவுற்றது பெரிதும். (௧௧)

(௫.) மால்வாட - மயக்கங்கெட- (௬.) உற்றது - சிறுபான்மைகெ டாதுநின்ற குற்றியலுகரம்; மேலுமதுவே (௭.) கொன் - பெருமை. படி - நிறைகல், பாரிய - பெரிய. (௯) அறிந்தோரென-அறிந்தவர்போல. முரணாழ் வுற-மாறுபாடு அழிய. (௧௧) அடர்துன் (இருபெயரொட்டு) நெருங்கிய

அலைவுற்ற வதன்பின்குறு முனிதன்னை யழைத்தே
யுலகத்தினி லறிவிற்றனை யொப்பாரெவ ரென்றித்
தலமுற்றதை யருள்செய்திது சமமாம்வகை யுயர்தென்
மலயத்தினி லணையென்று வலந்தந்து மொழிந்தான். (கஉ)

மந்தாகினி புனைவோனருள் வசனஞ்செவி புகலு
மிந்தான முகம்பாரி னிரக்கங்கொடு சிவனார்
நந்தாமண மிங்கேதொழ நாமற்றன மங்கோ
வந்தோவென நொந்தான்மன நைந்தானவ னந்தோ. (கங)

அதுகண்டெனை யினிதாளுடை யரனார்சிவ பரனு
ரெதிரன்புகொ ளடியாருள மிலகுந்திரு வடியா
ரதியன்புறு முனிவன்றுயர் தீரும்படி யருளான்
மதுரம்பெற வினிதாயொரு வசனந்தனை மொழிவார். (கச)

வேறு.

மாத போதன நெஞ்சம் வருந்தனீ
போது கின்ற பொதிய மலைக்கப
றீத றுங்குண திக்கினின் மிக்கசீ
ரோது வேய்வன மொன்றுள தாங்கரோ. (கரு)

சீல மானநந் திவ்விய ரூபமா
மூல லிங்கமு மூங்கி லகத்தினிற்
கோல மாய குறிய விலிங்கமு
மால கற்றி வயங்கித் திகழ்வது. (கசு)

அபார நீள்பர முத்தி யளித்தியா
முபய வாள்விழி யொண்டொடி காணவே
சுப நடம்புரி தொன்மைசேர் தாமிர
சபை நிறைந்து தயங்கத் தகுவது. (கஎ)

அல்லு நண்பக லும்மருச் சித்தெமை
வல்லி செல்வ வடிவுடை நாயகி

(கஉ) வலம் - வலிமை. (கரு) ஆங்கு - அவ்விடமானது. (கஎ) முத்தியை - அபாரத்தினுங்கூட்டுக,

பல்லு யிர்த்திரள் பல்க வரங்கொடு
நல்ல றங்களெண் ணான்கும் வளர்ப்பது. (கஅ)

சாத மாதுமைத் தையன் மகிழ்ந்திட
விரத மாதவர் விண்ணவர் போற்றயாந்
தஷரத ரித்தங் கெவர்க்குந் தனத்தன
வரத தானம் வழங்கி யிருப்பது. (கசு)

செம்பொ னார்தரு தென்றிருப் பாடலங்
கம்பை சூழ்வது காமர்தென் காஞ்சியென்
றும்பர் போற்ற விளங்குவ துற்றபேர்க்
கின்ப நற்கதி யெல்லா மளிப்பது, (உ0)

எண்கொ ளித்தலத் தெய்தி யிமாசல
மங்கை யைப்புரி மங்கலக் கோலமுன்
கண்க ளித்திடக் காட்டுதுந் திண்ணமீ
தங்கண் வந்துநீ காணென் றறைந்துபின். (உக)

சொல்ல ருங்கலை சொற்றவ விக்கண
மல்ல னீடு மலயக் கிரியினீ
செல்வி னல்லது திண்புவி நேர்நிலா
தொல்லை செல்லென வோதின ராதியார். (உஉ)

அரிய யற்கு மரும்பெருஞ் செய்கைதா
னிருமை நல்லடி யார்க்கெளி தென்பது
தெரித ரும்படி நம்பரன் செப்பிய
பெருமை தன்னை யறிவரோ பீடிலார். (உங)

தெள்ளு மெய்த்தவச் செல்வனுந் தீவிழி
வள்ள லார்திரு வாக்கு மறுப்பதற்
குள்ள மஞ்சி யொருபடி யொப்பியே
கொள்ளு மன்பினிற் கூப்புங் கரத்தனாய். (உச)

ஆதி நாயக வேழைபங் காளனே
யோது நாயேற் கொருசெய லுள்ளதோ
வேது செய்யினு நின்புக ழென்றுதென்
மாதிரக்கிரி செல்வான் வணங்கினன். (உரு)

(கசு) தனத்து - திரவியத்தை. அனவரததானம் - எப்போதுங் கொடுக்குங் கொடை. (உஉ) ஒல்லை-சீக்கிரம்.

முன்னி றைஞ்சு முனிவனைப் பார்த்தரன்
மன்னு தென்புவி வாழ்ந்திடச் சூழ்ந்துகம்
முன்ன மோங்கிய மொய்ம்மலர்த் தாமிர
பன்னி கொண்டணை யென்று பணித்தனன். (உசு)

பத்த ருக்கருள் தாமிர பன்னிநீ
யித்த வப்பொருப் போடப் பொருப்பினிற்
சித்த நண்பொடு செல்லுதி மங்கல
முய்த்த கோல முனைக்குமங் கென்றனன். (உஎ)

என்ற போதி லிருந்தண் பொருநையுங்
கொன்றை சூடிதன் கோகன கப்பதஞ்
சென்று தாழ்ந்துன் றிருவுளத் தின்படி
யென்று நின்றன ளெந்தை பராபரன். (உஅ)

இருவ ருக்கும் விடைகொடுத் தின்பநீ
டருள ளித்தினி தாசியுங் கூறினன்
றிருமு குந்தன்மெய்த் தீதவர்க ளியாவரும்
பொரு முகிற்குலம் போலெங்கு மார்த்தனர். (உகூ)

வேறு.

அம்பிகையொர் பங்கனரு ளின்படி யகன்றே
கும்பமுனி வன்பொருநை கூடவர வன்பின்
வெம்பரிதி தேர்க்கயன மேவிவர லென்ன
வும்பர்புகழ் தென்புவி விளங்கவர லுற்றான். (௩0)

மத்தநதி சூடுசடை வள்ளலரு ளாலே
மெய்த்தவன் றெழும்பொதிய மேவுத லறிந்தே
நித்திலம் விளங்குநகை நீனுத லுலோபா
முத்திரையும் வந்துடன் முயங்கிவரல் செய்ப. (௩க)

கோலமிகு நீறுபுனை கோலமு நிலாவச்
சாலவணி கண்டிகை தகைந்துலவ மார்பி
லேலவணி நூறுவள வேர்மருவு தோளின்
மேலுலவு முத்தரிய வெண்டுகி லுடங்க. (௩உ)

(௩0.) அயனம் - ஓராண்டினிற் பாதியாகிய புண்ணியகாலம். (௩க.) தவன்-நாயகன். உலோபாமுத்திரை-அகத்தியர் மனைவி. (௩உ) நுடங்க-அசைய.

கைக்கமல மீதொரு கமண்டலு மிலங்கத்
தக்ககுசை கொண்டுவளர் தண்டமு மிலங்க
வொக்கலையில் வற்கலை யுடன்பொலிவு கொள்ள
மிக்கதிரு மேனியொளி யெண்டிசை விளங்க. (௩௩.)

தொக்கபவ ளக்கொடி துதைந்தொளிரும் வேணி
மிக்கவிரை செக்கரென வீறுபெற வந்தச்
செக்கரி னுதித்திலகு திங்களென வங்கண்
டக்கவத னம்பொலிவு தங்தொளி தயங்க. (௩௪)

தத்துதிரை சூழுலகு தாவிறிசை யெங்கும்
வைத்ததொரு முத்தமிழ் மணங்கமழ வீச
வித்தவன் வரும்பவனி சொல்லவெவர் வல்லா
ரத்தகைய விந்தமலை யின்புற மடைந்தான். (௩௫)

மண்டுகதி ரிந்திரவி மண்டல மறைத்தே
மிண்டிவள ரந்தமலை மேதினியை யொக்கக்
கண்டுகவு மீடசுர மடைந்தது கழிந்தே
தண்டிரை பொருங்கௌ தமக்கரை யடைந்தான். (௩௬)

முத்திதரு மங்கதனின் மூழ்கியினி தோர்நாட்
பத்தியி னிருந்துயர் பருப்பத மடைந்தே
நித்தனை வணங்கியபி னித்தமுறு நீள்கா
ளத்திமலை மேவியரு ளத்தனை வணங்கி. (௩௭)

அம்புவி புகழ்ச்சிதரு கச்சியை யடைந்தே
கம்பைநதி யாறுடைய கம்பரை வணங்கி
நம்பெரிய சோணகிரி நம்பரை யிறைஞ்சிக்
கும்பமுலை பங்கர்முது குன்றரை வணங்கி. (௩௮)

வம்புலவு பூகமுது வாழைவளர் தாழை
கொம்புலவு சோலையலர் கோகனக வோடை

(௩௩.) குசை - தருப்பைப்புல். ஒக்கலை - இடை. வற்கலை - மரவுரி. (௩௪) ஒக்கக்கண்டு-சமமாகச்செய்து. அஃதாவது - விந்தமலையைப் பூமிக்குளழுத்தி யென்பதாம். கவுடேசுரம் - ஒருபிரதானதலம். கௌதமம் - ஒரு புண்ணியநதி. (௩௭.) பருப்பதம் - ஸ்ரீ பருப்பதமலை.

செம்பொன்மணி மாளிகைகள் சூளிகை செறிந்தே
யும்பர்புகழ் செய்யபுலி யூரினை யடைந்தான். (௩௯)

செம்பொன்மணி மன்றிலது தில்லையினி லேயோர்
கொம்பினிட மாயரன் குனிக்குமொரு தாளைத்
தன்பரிவின் முன்றொழுது தன்செயன் மறந்தே
கம்பித மடைந்துபுனல் கண்பொழிய நின்றான். (௪0)

ஆவின்மிசை யோன்மகிழ வன்பொடு புகழ்ந்தே
மேவுமருள் கொண்டுகளி கொண்டுவிடை கொண்டு
வாவியகி லாரமணி தூவியலை தாவிக்
காவணி குலாவிவரு காவிரி யடைந்தான். (௪௧)

அந்நதியின் மூழ்கியிடை மாமரு தடைந்தே
முன்னவன தர்ச்சனை முடித்திற வகற்றிப்
பன்னிய குடந்தையின் மடந்தையொரு பாக
மன்னனொடு பஞ்சநதி வாணனை வணங்கி. (௪௨)

ஒங்கள்கம லாலயமு மெய்தியலர் கொய்தே
யங்கணம ரங்கணர்த மங்கழல் பணிந்து
பொங்குபுளி னங்கள்புளி னங்கள்பொலி வெய்தி
யொங்குபுகழ் வேதவன முற்றினி திறைஞ்சி. (௪௩)

திக்கடைய நின்றுபுகழ் தென்மதுரை மேவுஞ்
சொக்கரிரு தாண்மலர் துதித்தினி திறைஞ்சி
மிக்கதவ வெற்பென வியப்பவரு வோன்மா
மைக்குலவு சண்பக வனத்தினி லணைந்தான். (௪௪)

தன்னிகரி லின்பமருள் சண்பக வனத்திற்
றுன்னியெனை யாளுடைய சோதிதனை யர்ச்சித்
துன்னரிய பூமிசம மொத்தினிமை பெய்த
மன்னுமல யக்கிரி மருங்கினி லணைந்தான். (௪௫)

விண்டபிறு மாரமலர் வேங்கைபனை தாங்கு
சண்பக மலர்க்கடரு தாதுகள் படிந்தே

---

(௪0) துன்பரிவு மெல்லினை வெதுகை. (௪௨) இறவு-மரணம். (௪௩) புளினங்கள்-மணற்குன்றுகள். ஒங்கு - ஓங்கென்பதின்விகாரம்.

யெண்பொலியு மக்கிரியோர் பொற்கிரிய தென்னக்
கண்பயில நின்றுலவு காட்சிதரு மென்றும். (சரு)

மாமுகில் பணிந்துவலம் வந்துநனி துஞ்சக்
காமலையு மம்மலைய கத்தருவி வீழ்த
னேமிபுகழ் மாமுனிவ னேர்வருதல் கண்டே
பூமலர் விழிப்புனல் பொழிந்திடுதல் போலும். (சஎ)

ஓதுமொரு பாலினுய ரொண்குவைக ளாகிச்
சோதிபெறு செம்மணிக டேய்வெயி லெறித்த
லாதவர்கள் வந்துவள ரக்கிரி கடந்து
போதவச மற்றவ ணிருந்துறைவ போலும். (சஅ)

தேயமலர் பாண்டிவள நாடது செழிக்க
நேயமொடு மைம்முகின் முழங்குதொறு நேரே
யாயகளி மும்மதமு மாறுநிக ராகப்
பாயுமொரு கைம்முகில்கள் பாய்ந்தெதிர் முழங்கும். (சகூ)

பீடுதிகழ் பேடைமயில் பெட்புறல்செய் தோகை
மாடுமலர் வேங்கைநிழன் மண்ணினட மாட
லாடக சபைக்கணுமை யன்புசெய நம்ப
ளுடக நடித்திடு நலத்தினை நிகர்க்கும். (ரு0)

மாமலர்கொண் மௌவலொடு மல்லிகையு மற்றுந்
தேமலர் மலர்க்கொடிகள் சென்றன படர்ந்தே
காமர்பெற நின்றிலகு கற்பக மரங்க
டாமலியு மற்றுள தருக்களு நெருங்கும். (ருக)

புங்கமிசை வந்துலவு பொங்கரி னடைந்தே
யங்கிசைய வண்பறவை யாலுமொரு பாலி
னெங்குமிரு கங்களள வின்றியவை துன்றித்
தங்களிகல் விட்டணிகள் சாருமொரு பாலின். (ருஉ)

மூவுலகு மேன்மைபெறு மும்மையின் விளங்கு
மாவலுட னேதொழு மவர்க்கருள் கொடுக்குந்
தேவரொடு தானவர்கள் சித்தரிசை யாழோர்
மேவுபுகழ் விஞ்சையர்கண் மேவுமிட மாகும். (ருங)

கைம்மலையை முன்மலை கரத்தினன் விருப்பா
யிம்மலைய வண்மையினை யார்புகழ வல்லா
ரம்மலையி லெம்முனிவ னூர்வுபெற வேறி
யிம்மலை யடிக்கயிலை யேயென மகிழ்ந்தான். (௨௪)

அச்சயில வுச்சியினி லௌவியமி றெய்வ
தச்சனியல் செய்பருன சாலையியல் கண்டு
மெச்சிமுனி வன்றனது தேவியுடன் மேவி
யிச்சயில மென்றுந மிருப்பென விருந்தான். (௨௫)

அத்தவன ருந்துணைவி யாகிய வுலோபா
முத்திரை பதச்சுவடு மொய்த்தவன் விளங்கன்
மெத்துமிதழ் மொய்த்தவர விந்தமல ரந்த
மத்தமலை யுச்சியின் மலர்ந்தனைய மாதோ. (௨௬)

அங்கரன தேவலி னணைந்துமரு வுந்தென்
கங்கையினை மூழ்கியுயிர் காமர்கதி மேவ
மங்குறவழ் துங்கமல யக்கிரி தொடுத்துப்
பொங்குவரி நீரொடு புணர்ந்திட விடுத்தான். (௨௭)

கொற்றமுடை யீர்குலவு கும்பமுனி வன்சீ
ருற்றமல யக்கிரியி லுற்றகதை யீதென்
றற்றமில் கலைக்கட லடைந்தமை மொழிந்தே
மற்றமுனி வேய்வனனை வந்திகதை சொல்வாம். (௨௮)

இரண்டாவது அகத்தியர் வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௧௦௬.

---

(௨௪) முன் மலை-முற்காலத்திலே பொருகின்ற. மலைய - மலையிலுள்ள. எம்முனிவன்-எங்களுடைய அகத்தியமுனிவன். அடிக்கயிலை-பூருவ கயிலாயம். (௨௫) பருனசாலை - இலையால் மேய்ந்த சாலை. (௨௬) மத்தம் - களிப்பு. (௨௭) தென்கங்கை-தாமிரபன்னிநதி. (௨௮) கலைக்கடல் - கல்விச் சமுத்திரமாகிய அகத்தியமுனிவர். வந்தி - வந்திக்கின்ற.

மூன்றாவது:

அகத்தியருச்சவினச் சருக்கம்.

—:o:—

கைக்கரா சலமு ரிந்த கடவுளே கடவு ளென்று
தொக்கபே ருணர்வுமிக்க சூதனே பொதியச் செல்வன்
றக்கவேய் வனத்து நாதன் றுள்ளருச் சித்த கர்தை
யிக்கணீ யருளென் றுய்ந்தோ ரிசைத்திடச் சூதன் சொல்வான். (க)

பொருவின்மா தவத்தி னோங்கும் புண்ணிய முனிவர் கேண்மின்
குருவரா பரனுஞ் செல்வக் குறுமுனி பொதிய வெற்பின்
மருவிநே ரிருந்த போதின் வணங்கியங் கொருவி ளுநீண்
முருகுசேர் குழலு லோபா முத்திரை மொழிய லுற்றாள். (உ)

அருந்தவத் தலைவா காசி யாதிநற் றலங்கள் விட்டிங்
கிருந்திடும் பரிசு சொல்வா யென்றன ளென்ற போதிற்
பெருந்தவர்க் கிறையுங் கேளாய் பிறைநறு நுதலே யென்று
திருந்தவங் கிருக்குஞ் செய்கைத் திறத்தினை நவில லுற்றான். (ங)

இக்கிரி தனக்கு நேரொன் றியம்பிடிற் கயிலை யன்றி
மிக்கதோர் கிரியெங் குண்டு மெல்லிய லெழுவோர்க் கெல்லாந்
தக்கநற் கதியை நல்குஞ் சாற்றுமித் தகைமை யாலே
யிக்குல விதில்வி ருப்பங் கொண்டன மீது மன்றி. (ச)

துங்கவிக் கிரிக்குக் கீழ்பாற் சுடர்த்திரு மூல லிங்கம்
புங்கவந் தருவே யக்கண் புகழ்நக ருளதங் கெங்கோன்
மங்கலக் கோலங் காட்ட வருதுமென் றருள்பு ரிந்தா
னங்கது கொண்டு மிங்கே யமர்ந்தன மணங்கே யென்றான். (ரு)

அன்னபோ தன்ன மன்ன வருந்தவன் றேவி யன்பான்
மன்னுமென் றுணைவா ஞான மன்னவா மலய வாழ்வே
பன்னுவேய் வனவி சேடம் பகர்ந்தரு ளென்று போற்ற
முன்னவ னருள்சேர் கும்ப முனிவனு முரைக்க லுற்றான். (சு)

(ச) மெல்லியல் - பெண்ணே. (ரு) புங்கவம் - உயர்ந்த அழகு. அக்கண் - அவ்விடம்.

சித்திரப் பாவை யென்னத் திகழுஞ்சீர் மடந்தை நல்லா
யித்தல விசேட முன்னுஞ் சனகரா திபரும் யாமும்
பத்திசெய் தன்பாற் கேட்ட படியிபம் புதுங்கே ணில்லார்
முத்திசேர் நற்ற வங்கண் முயல்வதற் கிடமீ தாமால். (எ)

எண்டரு மிதுதென் காஞ்சி யெனவொன்றும் விளங்கு மீதிற்
பண்டரு பிலத்தி லோடும் பாடலந் தம்பை யாறென்
றுண்டதி லரனைப் பூசை யுமைபுரிந் ததும் போதி
லண்டர்நா யகருந் தோன்றி யவ்வ்வர மெவையு மீந்தார். (அ)

அன்றவண் முதல்வ ரின்று மவணவட் கன்ப ராகித்
துன்றிய முனிவர் தேவர் தொழத்திரு மூல நாத
ரென்றினி தமர்ந்தார் மாதே யினிமையா வியாவ ரேனுஞ்
சென்றுசே விப்பா ரீற்றிற் சிவன்முத் தர்களே யாவர். (கூ)

ஆதரத் துடனே யாயு வளவும்வேய் வனத்துள் வாழ்வோர்
மாதவப் பயனை வேதன் வழுத்திட வல்ல னேதா
னேதுமித் தலத்தில் வானோ ரோங்குதே னிருவின் மொய்க்குங்
கோதிலீக் கணம்போன் மேவிக் குழுமுவ ரகலா தென்றும். (க0)

இக்கெனுஞ் சொல்லாய் நல்லா யெழின்மறை புகழ்ந்து போற்று
மக்கினிட் டோம யாக மமைவனத் தியற்றி னோர்கண்
மிக்கவான் செல்வ ராகி மேதினி முழுது மாண்டு
சக்கரம் பெறுவா றந்தச் சங்கரன் பதத்தில் வாழ்வார். (கக)

அன்னிய தலத்தி லோரா ண்டறையுமந் திரப லன்க
ளுன்னுமித் தலத்தி லோர்கா லுரைத்திடி லுண்டா மென்றுந்
தன்னிக ரில்லா தோங்குஞ் சதவுருத் திரஞ்செ பித்தார்
பின்னர்வெம் பிறவி யெய்தரர் பிறங்குருத் திரரே யாவர். (கஉ)

சந்தமா தவர்கண் மாபா தகத்தர்க ளியாவ ரேனு
மிந்தவேய் வனத்தி றங்கி விருங்கதி யடைவர் தத்த
நிந்தையி னிலையி னின்றோர் நித்திய முத்தி சேர்வர்
வந்துநற் பிரம சாரி மறையினை முறையி னோதில். (கங)

(க0) ஆயு - வாழ்நாள். (கக) அமை - மூங்கில்; மேலுமதுவே. சக்கரம் - பிறப்பு.

அருமறைப் பொருள்க ளெல்லா மறிவனொல் லையினிற் பின்பு
பொருகுலக் கன்னி வேட்டுப் புணர்ந்துநற் புதல்வ ருண்டாய்
மருவுமுக் கடன்க ளீந்து வானவ னாவன் காயத்
திரியினைக் காய மூழ்கிச் செபித்தவ ரயன்ப தத்தோர். (கச)

பூசுநீ றடியார்க் கீந்தோர் பொருவிலா முத்தி சேர்வ
ராசில்கண் டிகைய ளித்தோ ரருஞ்சிவ லோகஞ் சார்வர்
பூசுர மிடியர் தம்பாற் பூதானஞ் சிறிது செய்யின்
மாசற வனந்த மாய வளநக ரளித்த லொக்கும். (கரு)

அத்தனுக் கன்பு பூண்ட வந்தணர்க் கங்க ணன்பா
லுத்தம தானஞ் செய்தோ ருலவிலாக் கதியைச் சேர்வ
ரித்திறஞ் செய்து முத்தி நண்ணினோ ரெண்ணி லாதா
ரத்திறத் தரிவை யேயோ ரருங்கதை யுரைப்பக் கேட்டி. (கசு)

நைந்துடல் வளைந்து போத நரைதிரை மிகுந்து வாயிற்
றந்தமுஞ் சோர வீழ்ந்து தளருமெய் நடுக்க லுற்றங்
குந்துகுத் திரும லாலே யுடைந்தற வயதுஞ் சென்ற
வந்தண னொருவன் யார்க்கு மரியசோ திடமும் வல்லான். (கஎ)

இங்கிவன் மிடிய னாய்நொந் திடும்பையுற் றெங்குஞ் சென்றே
யங்கண்யா சிப்பா னாகி யலங்குகம் பளமேற் கொண்டு
பொங்கிய பீறற் கந்தை புனைந்துபஞ் சாங்க மேந்தி
யங்கையாற் றண்டு மேந்தி யருஞ்சுரத் திடைய டைந்தான். (கஅ)

ஆதவ கிரணத் தாலே யங்கமங் கவன்மெ லிந்து
மாதவர் கதியைத் தேடி மனமய லுற்றாற் போலச்
சீதநன் னீழ றேடித் தியங்கிய சிந்தை யுற்றோன்
போதநன் னீழல் செய்து பொருகழை வனத்திற் புக்கான். (கசூ)

ஆங்கொரு மூங்கி னீழ லணைந்துகண் டுயின்றெ ழுந்து
நீங்கரு மிளைப்பு நீங்கி நிமலர்தா ணினைந்து போற்றி
யீங்கிது புகழ்வேய்க் கான மென்பது தெளிந்தா னங்கண்
டாங்குநீர்த் தபன முற்றுத் தக்கபுட் கரிணி சார்ந்தான். (உ0)

(கச) பொரு:- தனக்குத் தானே சமமாகிய. முக்கடன் - துறந்தவர், வறியவர், யாதொரு ஆதாரமுமில்லாமல் வந்து இறந்தவர் ஆகிய இம்மூவருக்குஞ் செய்யு முதவியாகிய நியதி. (உ0) தபனம் - தாகம். புட்கரிணி - [illegible] தடாகம்; மேலுமதுவே.

அத்தடத் திழிந்து மெள்ள வறைபுனல் பருகி யங்க
ணைத்திவன் செல்ல மாட்டா திருந்தன னிருந்த போதிற்
கைத்தனம் பறிக்க வேண்டிக் கனதனங் காட்டி வாட்டி
யுய்த்தவோர் வேசி யோடங் கொருபெரு வணிக னுற்றான். (உக)

செப்பிடு மவனு னுத்த சிரோமணி யெனப்பேர் பெற்றோன்
கைப்பணம் பறிக்கு மாதர் கலவியி னுலவக் கற்றோ
னொப்பிட வரிய நெஞ்சி லொருசற்று மிரக்க மற்றோன்
மெய்ப்பெருந் தவத்தோர் தம்மை நிந்தையே விளம்ப லுற்றோன். ()

கனவிலு மொருவர்க் கீயான் கதிநல மொருசற் றுயா
னினநலா ரருகு சேரா னேதமா மெவையும் பாரான்
சினமகல் வாய்மை சொல்லான் சிவாலயந் தன்னிற் செல்லான்
மனநலஞ் சிறிது மில்லான் வஞ்சமே மிகவும் வல்லான். (உரு)

மடிவிலக் கொடியோன் மேவு மனையிடை யிரப்போர் மேவ
விடியென வதிர்ந்த சொல்லா லெழுந்துபின் றொடர்ந்து சென்று
படிமிசை வீழத் தள்ளிப் பரிபவப் படுத்தி மீளுங்
கொடியன்முற் றவத்தால்வந்து குறித்தவேப் வனத்தைச்சார்ந்தான்.

அங்கணந் தணனு நோக்கண் டருங்குல வணிக ரேறே
யிங்கிசை கொடியு நீயு மிரதியு மதனும் போல
மங்கலத் துடனே வாழி வாழியென் றுவந்து வாழ்த்தித்
துங்கமே வியபஞ் சாங்கஞ் சொல்லிநின் றிதனைச் சொல்வான். ()

இளைத்தனன் றுபத் தாலே யியைந்ததாம் பூல தான
மளித்தருள் புரிவை யேலென் னுயி ரளித்தா யென்றான்
கிளைத்தமா மறையோன் சொல்லக் கேட்டிடு முலுத்த தீம்ப
னளித்திடா தகலா நின்றா னதனையக் கணிகை கண்டாள். (உகூ)

அவனையங் கவள மைத்தே யந்தணன் வருத்தங் காட்டி
யுவகையி னடைக்காய் நீட்டென் றுரைத்திட வதும றுமற்
றுவர்செறி பாதிப் பாக்குஞ் சுண்ணவெற் றிலையங் கொன்றுங்
கவலைகொண் டளித்தான் றீமை கதித்திடு முலுத்தக் கையன். (உஎ)

(உச) பரிபவம் - அவமானம்; மேலுமதுவே. (உரு) கொடி - (ஆகுபெயர்) பெண். (உகூ) தீம்பன் - தீயோன்.

புகலும்வே தியனும் வாங்கிப் புசித்தன னவனு நீங்கிப்
யகருமிவ் விருவ ருந்தம் பதியினை யடைந்து பன்னா
ளிகரற விருந்து மாய்ந்தா ரிகழொரு மொழித்த வத்தாற்
றிகழுமக் கணிகை சென்று சிரயி ராணி யானாள். (உஅ)

கருதரும் வணிக னைத்தீக் காலதூ துவர்கள் வந்து
பரிபவஞ் செய்யும் போதிற் பகர்சிவ தூதர் மேவிப்
பொருதுமாய்த் தவனை வெள்ளிப் பொருப்பன்முன் கொடுவிடுப்ப
வருள்கணா திபனா மேன்மை யக்கண மரனளித்தான். (உகூ)

வேறு.

மைத்தகுழன் மதிக்கொடியே புகல்வணிகன் கணிகைமொழி மறுக்க மாட்டா
தித்தலத்திற் றாம்பூல மளித்ததனாற் கதியடைந்தா னினியென் சொல்கே
னத்தன்றுட் சிரடியார்க் கேதேனு மனமொருமித் தளிப்ப ராயிற்
சத்தியமா முத்தியினை யடைந்துய்வ ருண்மையிது சாற்றுங் காலே.

பேறுதரும் பிரயாகை காசிகுருக் கேத்திரமிப் பெருந்த லங்கள்
கூறுமமை வனத்திலொரு பதினாறு கூற்றிலொரு கூற்றுக் கொவ்வா
தேறுமிதில் யோசனையுட் டுறைவார்க ளிறந்தவர்கள் சிவனோ டொன்றி
வேறறவே யிருப்பர்களித் தலநினைந்தோர் தாமுமந்த விருப்பஞ் சேர்வார். (ஙக)

கருமூல மறுத்தருளி யருளேம புட்கரிணிக் கயத்தின் மூழ்கித்
திருமூல நாதருடன் வடிவுடைநா யகிசேவை செய்யப் பெற்றோர்
வரமேவு மரிபிரம னனுதினமுந் தொழவாழ்வா ருஞ்சி ராத்த
மருளோடு செயிற்பி திர்க்கள் சந்திரசூ ரியராளவு மமைதி யாவர்.

அண்டமூறுங் கழைவனத்தி லத்தனிரு பதத்தன்பா மடியார்தங்கட்
கெண்டிகழோர் பிச்சையுகந் திடுபவர்கள் பயனெம்மா லிசைக்கற் பாற்றோ
கண்டமிசைக்கடுவிளங்குங் கனவிடையானங்கவர்பாற்கருணைகூர்ந்து
வண்டகைப்பெரும்போகமுத்திநலம்வழங்கிடுவன்மகிழ்ந்தெந்நாளும்.

ஆசகலு மமைவனத்தி லருந்தவமே வடிவாகி யருண்மா கேசர்
பூசையினை நடத்துமவர் பயனளவை யென்னறிந்துபுகல்வேன் மிக்க
தேசுறுமா தவர்க்கேவல் செய்யுமவ ரயன்முதலெத் தேவர் கட்கு
நாசமிலா வரங்கள்கொடுத்தெந்நாளுஞ்சிவபதத்தினயந்து வாழ்வார்.

(ஙஉ) ஏமபுட்கரிணி - பொற்றாமரைத் தீர்த்தம்.

கண்ணுதலோனமைபாகருங்கங்காளன்மகிழ்ந்துறையுங்கழைவனத்தி
னண்ணியமெய்ச்சீரடியார்க்குவப்பினளிப்படமமைத்துநயப்பினீந்தோ
ரெண்ணரிய சிவாலயங்க ளெடுத்தானுக் கிந்தபல னெய்தி வாழ்வர்
திண்ணமதி லுறைபவர்கட் கடுங்கால தண்டமுமில் செப்புங்காலே.

அந்நிலையி லிறந்தோரைக் கொடுங்காலன் வந்தெதிர்கொண் டடிப ணிந்து
மன்னியநற் றுதிகள்புகன் றகன்றிடுவ னமரரெலாம் வந்தி றைஞ்சி
யென்னபணி விடைபுரிவ தெமக்கருளிங் கெமக்கருளென் றேத்திச் சூழ்ந்து
துன்னுவரன் புடனென்றால்வேறினியென்விசேடித்துச் சொல்வதம்மா.

மாநிலத்தி லொருதலமு மிதற்கொவ்வாவித்தலத்தின் மன்னுசீர்த்தி
நானவில்வ தினியெங்ஙன் சேடன்முக மாயிரத்தா னவில மாட்டா
னனவிதிற் சிறிதுரைத்தேன் சத்தியமே யுரைத்ததெலா மணங்கேயென்றான்
மோனமுடனிருந்துபரசிவமுணர்ந்துமுழுதுணர்ந்தமுனிவன்றானே.

திருமருவ வருலோபா முத்திரையு மித்திறங்கள் செப்பக் கேட்டங்
கொருமுனிவ னிருபதமு முரிமையுடன் பணிந்தெனையா ளுடைய கோவே
யிருமைதரு மத்தலத்திற் போதுதற்கு நீயெழுவா யென்று போற்ற
வருண்முனியு மப்படியென் றருட்படியா லம்மலையி னடியகன்றான்.

முருகவிழா வணித்துவைப்பு முழங்கருவிவீழ்முழக்கு முன்றிறேறு
மொருவரிய தொண்டகவொண் பறையதிர்ப்புங்குரவையிடு மொலியுமெங்கும்
பெருகியெழு மெழுகடலின்முழக்கமெனவெந்நாளும்பிறழாதோங்கி
யரவமிகுங் குறிஞ்சிநிலந் தகத்தியனற்றேவியுடனடைந்தகன்றான்.

நேமிமக ளேயடுக்கு நெடுந்தீபம் பணிமாறி நிற்றல் போல
வாமிலவ நெடுஞ்சோலை யலர்ந்தசெழும் பாலைநிலத் தடைந்து நீங்கி
வாமமிகுந் தருளுண்மையுமிறைவனும்போனின்றிலகுமாண்பு சேர்ந்த
காமலியுங் காயாவுங் கடுக்கையுஞ்சேர் முல்லைநலங் கண்டுநீங்கி (௪0)

பரிபவமால் வினையொழிக்கும் பாவ சனைப்பணிந்து பரவ தீத
வொருபரனுந் திருமூல நாயகனைத் தொழுதுமதி வுடைந்த சோலை
வருபரிதி யயன்மறைய வளர்பூவைக் கோட்டீசர் மலர்த்தாளேத்தி
யெரிபுரையுஞ்சடையர்திருப்புடைமருதூர்முதலான விரைஞ்சியேத்தி

---

(௩௯) முருகவிழா - முருகக்கடவுளுக்குச் செய்யுந் திருவிழா. துவை ப்பு - முழக்கம். தொண்டகம் - குறிஞ்சிநிலவாத்தியம். (௪0) நேமிமகள் - பூமி தேவி. (௪௧) ஆன - ஆகியதலங்கள்.

பாளைவிரி யிளங்கமுகுந் தெங்குமிகுங் கதலியுமொண் பலவு மாவு
நாளும்வளர்ந் திருபாலும் பொரும்பொருனைக் கரைமீது நல்லி யங்க
ணீளவிளை வயன்மருத வளமெவையுங் கண்டுவந்து நெடிது தாவி
யாளைவிழவாளைகள்பாய்வேணுவனத் தகத்தியன்வந்தணைந்து புக்கான். (சஉ)

அப்பொழுதப் பொருனையினிற் படிந்தொளிர்மூ லச்சுடரை யருச்சித்தேத்தந்
கைப்பிருகத் திரிபாத்து வாசனரும் புலகனிருங் கௌத மன்சீர்ச்
சொற்பயிலுங் கிருதுசும தக்கினிமேசய் புலத்தியனற் சுதகன் றக்கி
னீற்புருவங் கிராவுயர்ந்த காசியன்பன் னிருவோரு மெதிர்கண் டார்கள். (சங)

அப்பெரிய முனிவருட னகஞ்சிறந்து வந்ததிற மறைந்தங் கன்னான்
செப்பரிய திருமூலத் தானத்தி லத்தனது திருமுன் சென்று
கைப்பதுமங் கூப்பிமலர்க் காற்பதுமம் பணிந்தெழுந்து கருத்தி னன்பாய்ப்
பொய்ப்பகைமா றவிர்த்தருமைப் பூசையினை நேசமுடன் புரிய லுற்றான். (சச)

அர்க்கியத்தாற் சுத்திபுரிந் தட்டபலஞ் சாத்தியினி தமர்கற் பூரம்
விற்குலவும் படிதிமிர்ந்து பஞ்சகௌவி யம்பஞ்சா மிருத மான
சர்க்கரைநெய் தயிர்தேன்பா லாட்டியுட்டிணோதகமுந் தகைவினாட்டி
யுட்கசிவின் மாக்காப்பு நெல்லிக்காப் பரிசனக்காப் புவப்பிற்சாத்தி.

எவ்வமிலா முக்கனிநீர் மாதுளங்கத் திற்கனிநீ ரிக்கு நீரொண்
செவ்விளநீர் கருவிளநீர் கூவிளநீர் வண்குசைநீர் சிறந்த நீர்கள்
கொய்வகைசேர் மலர்நீரும் பனிநீருந் திருமேனி குளிர வாட்டி
யவ்வகைசந் தனக்குழம்புசாத்தியபிடேகமெலா மடைவிற்செய்தான்

மாதான தூயதிரு வொற்றாடை சாத்திமன மகிழ்ந்து போத
வாதார சத்திமுதற் சத்திபள வருச்சித்தா தனமாச் சேர்த்து
மீதான மூர்த்தியையுங் கற்பித்தர்க் கியங்கொடுத்து விருப்பஞ் சொல்லிப்
போதான பச்சறுகு சந்தனமக் கதையிவையும் பொலியச் சாத்தி.

ஆனதிவ்வி யாபரண மழகியசெம் பட்டாடை யடைவிற் சாத்தி
வானமிசைப் பொருமாலை மதிமுடியிற் றிருமாலை வகைகள்சாத்தித்

(சஉ) இயம் - ஒலி. (சரு) அட்டபலம் - பலாச்சுளை, தேங்காய்க் கீறு, தோலோடுகூடிய மாதுளை, குமட்டிமாதுளை, எலுமிச்சம்பழம், நாரத்தம் பழம், மாம்பழம், வாழைப்பழம். அரிசனக்காப்பு - மஞ்சட்காப்பு. (சசு) குசை - தருப்பை. (சஎ) விருப்பம் - நல்வரவு.

தானமருந் தூபமொளிர் தீபமுடன் கொடுத்தமுது தணியுஞ்செய்வித்
தேனையடைக் காய்நீட்டி யுபசார சோடசமு மியல்பிற் செய்தான்.

அன்பினுடன் செபித்தினிதா யெண்மலருஞ் சாத்தியுவந் தந்த
வத்தோன், றன்பரிவின் வலம்புரிந்து பணிந்தெழுந்தங் கெமையா
ளுந் தலைவ னேயென், புன்பிறவிக் கடலுடைத்த வானந்தப் பெருங்
கடலே புகழின் குன்றே, யின்பமுடன் கழைவனத்து ளிருந்தருளு
மரசேயென் றியம்பி யேத்தி. (சகூ)

இருகண்கள் புனல்பொழியக் கம்பிதமும் புள்கமுமெய் யெங்
கும்போர்ப்ப, வுருகுந்தீ மெழுகதுபோன் மனமுருகிப் பரவசமா
யுண்மை சேர்ந்து, பெருகின்ப மிகப்பருகி நெடுநேர மகன்றதற்குப்
பின்பு முன்போல், வருகின்ற செயன்மருவி யிவ்வகையெம் பரன்
பூசை மகிழ்விற் செய்தான். (ருo)

அப்பெரிய குறுமுனிவ னிப்படியே வேணுவனத் தமருங்கோ
வை, முப்பொழுது மாதரித்து மழைவரவு மஞ்ஞைதெரி முறைமை
போல, வெப்பொழுது சிவபரமன் மணக்கோலந் தொழப்பெறுவோ
மென்று நாடி, மெய்ப்பயிலன் புடனிருந்தா னருந்தவமே புரிந்து
றையு மெய்ம்மை யோரே. (ருக)

இச்சருக்கம் படித்தவர்கள் கேட்டவர்க ளரிபிரம ரிறைஞ்சவாழ்வர்
நிச்சயமே யெனச்சூத முனிவரனம் முனிவரர்க்கு நிகழ்த்தி னனன்
முச்சகமும் புகழவரு மத்தவன்ற னிருசரண முளரி போற்றி
வெட்சிபுனை யுமைபங்கன் மணக்கோல முனிக்களித்த வியப்புச் சொல்வாம். ()

மூன்றாவது அகத்தியரருச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கருஅ.

(சகூ) எண்மலர் - புன்னை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், நந்தியாவர்த்தம், நீலம், பாதிரி, அலரி, செந்தாமரை; இவை எட்டும் எக்காலத்துக்கும் பொது இனி, ஒவ்வொரு காலத்துக்கு முரிய எட்டு மலர்களுமுண்டு; அவற்றைப் புஷ்பவிதியிற் காண்க. (ருஉ) வெட்சி - ஓர் பூ.

நான்காவது:

அகத்தியர்மணக்கோலக்காட்சிச்சருக்கம்.

—:o:—

புங்க மெய்ப்புகழ்ச் சூதனே பொங்கர் வன்னிவோன்
மங்க லத்திருக் கோலமா வந்துமா மலயத்
துங்க வன்றெழ வுறுதிறஞ் சொல்கவென் றறவோ
ரங்கை கூப்பிநின் றுரைத்திடச் சூதனங் கருள்வான். (௧)

புகழ்த்தி றந்தரு மாதவர் கேண்மினப் பொதியத்
தகத்தி யன்றனை நம்பர னனுப்பிய பின்னர்
மகத்து வந்தரு மிமகிரி மருங்கினில் விளங்கி
யகத்து நண்புசெய் யோடதிப் பிரத்தத்தி லணைந்தான். (௨)

அன்ன போதினில் வெற்பினுக் கரையன்வந் தணைந்து
பொன்ன னனடி பணிந்திரு பூசைகள் புரிந்து
பன்னு தேன்பழஞ் சருக்கரை பாலினுட் கலந்த
கொன்னு லாமது பருக்கமுங் கொடுத்தன னுவப்பால். (௩)

திங்கள் வேணிய னங்கதிற் றிருவுள மகிழ்ந்து
மங்குல் வானவர் தொழவவன் மனையிடை யடைந்து
துங்க மால்விடை யிழிந்துபல் லியம்பல துவைப்ப
வங்கண் மாமணித் தவிசினி லேறியங் கருளி. (௪)

இந்து சூரிய ரொளிவிளக் கெடுப்பமா மறைகள்
வந்து வாழ்த்திட வரிமுத லமரர்கள் வணங்கச்
சந்த மாமல ரந்தணன் சடங்குகள் புரியப்
பந்து மெல்விரன் மலர்க்கரம் பற்றினன் பரிவாய். (௫)

அப்பெ ருந்திரு மணத்திற மறைவதற் கெளிதோ
செப்பு மங்கது நிகழ்ந்தபின் றேவர்கண் முனிவர்
தப்பின் மாலயன் பரவநந் தலைவனங் குமையோ
டொப்பி லாமணி மண்டப மொன்றில்வந் துவந்தான். (௬)

---

(௨) ஓடதி - கொடி. பிரத்தம் - மலைமேற்பரந்த இடம். (௩) கொன் - பெருமை. (௫) மெல்விரல் - மெல்லிய விரல்களையுடைய உமாதேவி.

அன்ன திற்றிக ழரியணை யணைந்திருந் தருளிக்
கின்ன ராதியர் தொழுதெழத் துந்துபி கெழும
வன்ன நேர்நடை யரம்பைய ராடல்காண் பொழுதின்
முன்ன நீள்குறு முனிக்கருண் மொழியினை நினைந்தான். (எ)

என்று நல்லடி யார்களுக் கிரங்குநங் கோமான்
கன்றை நோக்கிய வாவெனக் கருத்துடன் விரைந்து
சென்று வேய்வனத் திருநகர் மருங்கினிற் சேர்ந்தா
னன்ற தற்குமுன் குறுமுனி யயர்ச்சியா லறைவான். (அ)

சிமைய வெள்ளியங் கிரியினிற் செல்வனன் றெமைப்பார்த்
திமைய வல்லியை மணம்புரிந் தியைந்தபின் னெழில்சே-
ரமைவ னத்தில்வந் துனக்கியா மருண்மணக் கோலச்
சமைவு காட்டுது நீயவண் சார்தியென் றிசைத்தான். (கூ)

பன்னு மத்திரு மொழிப்படி யிந்நகர்ப் படர்ந்தே
மன்னி யோங்கிய மலைமகள் வதுவையு முடிந்து
துன்னு நாளுமேழ் கழிந்தது மாகளிலாப் பரம
னின்னம் வந்தில னென்செய்கே னென்னதா மதமோ. (க0)

விஞ்சை வல்லவர் யாழினில் விளங்கிசை தெளிந்தோ
பஞ்சின் மெல்லடி யரம்பைய ராடலிற் பரிந்தோ
செஞ்சொன் மாதவர் துதிகளிற் றிருவுளஞ் சென்றோ
வெஞ்ச லில்லவன் றாழ்த்ததிங் கென்னென வறியேன். (கக)

மெய்ய னாகிய சிவபிரான் விளம்பிய மொழியும்
பொய்ய தாகுமோ பாவியேன் புகலுமா றென்னே
யைய கோமெனப் புலம்பியிங் கறைந்திடு மொழியச்
செய்ய சோதியன் றிருச்செவி சென்றதோ விலயோ. (கஉ)

தாங்கு மாமறிக் கரத்தினன் றருமணக் கோல
மாங்கி ருந்தியாங் காண்பதற் கருந்தவ மற்றே
யீங்கு மவ்வகை யாயதோ வென்றுள மிரங்கி
யோங்கி ருந்தவ னரும்பெருஞ் சமாதியி லுற்றான். (கங)

(கூ). செல்வன் - சிவபெருமான். (கங) சமாதி - யோகம்.

அத்தி றந்தரு சமாதியி லானவா றறிந்து
சித்த மாமகிழ் கொண்டுவந் துரோமமுஞ் சிலிர்ப்பத்
தத்தை வாய்மொழி நித்திலந் தருநகை யுலோபா
முத்தி ரைக்குமாங் கதுதனை மொழிந்தெழு மளவில். (கச)

அன்று தேடியும் வரியயற் கரியவன் வந்தா
னென்று நீடடி யார்களுக் கெளியவன் வந்தான்
மன்ற னீடுமை மணாளனு மன்னவன் வந்தா
னென்று மாமணிச் சின்னங்க ளெங்கணு மியம்ப. (கரு)

சங்க மும்பொருந் தாளமுங் காளமுந் தழங்கத்
துங்க வான்மிசைப் பஞ்சதுந் துமிகளு முழங்கப்
பொங்கு பேரியுந் தடாரியு மலாரியும் புடைப்ப
வங்கை வீணையுங் குழல்களு மடரிசை பரப்ப. (கசூ)

கருடர் கின்னரர் சித்தவித் தியாதரர் கலைக்கிம்
புருடர் தும்புரு நாரதர் புடைமிக நெருங்கித்
தெருட ரும்புக ழேழிசைத் திறங்கண்முன் பாடி
யருட ரும்பரம் பரவென வங்கவர் பரவ. (கஎ)

அரம்பை மேனகை யுருப்பசி திலோத்தமை யாதி
வரம்பி னீடர மகளிர்கள் வந்துவந் திறைஞ்சிப்
பரம்பு மின்னணிக் குழாமெனப் பரதநூல் வழியி
னிரம்பு நாடகம் புரிந்துமுன் னின்றனர் நெருங்க. (கஅ)

அற்ற நீங்குசே ருடிக ளளவற நிறைந்த
வெற்றி மால்விடைக் கொடித்திரள் விண்ணெலா மறைப்பத்
துற்ற வாலவட் டங்களுந் தொடர்ந்தவீ சனமு
முற்று மோகையோ டொலியலு முயங்குகா லியங்க. (ககூ)

பொங்கு பாற்கடற் பொலிவெனப் பொடியணிந் திலங்கு
மங்க மாதவர் நிறைந்துமுன் னறைந்தவக் கடலிற்

(கச) ஆனவாறு - சிவபிரா னெழுந்தருளி வந்தலான விதம். (கசூ) மலாரி - (இடைக்குறை) பம்பை மேளம். (ககூ) சேருடிகள் - சேற்றிலே யசைந்து திரிபவைகளாகிய இடபங்கள். ஆலவட்டம் - பெருவிசிறி. வீச னம் - விசிறி. ஒலியல் - சீலையாலாகிய ஒருவகை ஆலவட்டம்.

றங்கு சீதவெண் டிரையெனத் தயங்கிரு மருங்குஞ்
செங்கை யான்மணிக் கவரியின் றிரளொடுத் திரட்ட. (உ0)

புற்ற ராமணிக் குழைப்பெரு விழிக்குறட் பூதங்
கொற்ற மாமதி யொற்றைவெண் குடைமருங் கெடுப்ப
வுற்ற தேவர்தங் குலமேலா முயர்ந்தமந் தாரந்
துற்ற மாமது மழைபொழி மலர்மழை சொரிய. (உக)

பொருங்க ராசல முரித்தருள் புராரியி னருள்சே
ரிருங்க ணுதிபர்க் கதிபனு நந்தியெம் மிறைவ
னெருங்கு வானவர் சேனையை நெருங்கிடா வகையங்
கொருங்கு சேர்ந்திடக் கரம்பயில் பிரம்புகொண் டொதுக்க. (உஉ)

சுரும்பி ரங்கிய தளிரடித் துடியிடைப் பசும்பைங்
குரும்பை யந்தனத் தணிநகை முல்லையங் குலஞ்செய்
யரம்பை மாதர்செந் தாமரை முகத்தெழி லளகக்
கரும்பு யற்றிகழ் மின்னெனக் காதல்கொண் டருள. (உங)

துதித்து நாடொறும் வணங்கிமெய்த் தொண்டுகள் புரியு
மதித்த போதன ரிதயசெஞ் சரோருக மலரக்
கதித்த சூரிய ரளவில ரேககா லத்தி
லுதித்த தென்னமெய் யிலகொளி யுலகெலாம் வாய்ப்ப. (உச)

செக்கர் வெண்பிறை நிலவிய செஞ்சடா முடியு
முக்க ணுந்திரு வழகெழு முழுமதி முகமுங்
கக்கு வெங்கதிர்ச் சுடரெறி குண்டலக் காதுந்
தக்க தெண்ணில வெழுதிரு நகையுமுன் றயங்க. (உரு)

அண்டர் தந்திர ளமுதுண விரும்பிநஞ் சருந்துங்
கண்ட முந்திர ணுன்குதின் புயங்களுங் கதிர்த்து
மண்டு மான்மழு வரதநீ டபயமும் வயங்கக்
கொண்ட செங்கையு மணித்திருக் காப்புமேற் குலவ. (உசு)

கடல்படுஞ்செழுந் தாளவண் டொடையல்செங் கழுநீர்த்
தொடையல் சந்தணி மார்பமுங் கொல்புலித் தோலி

(உங) குலம் - கூட்டம்.

னுடைசி றந்திடு முருவமுங் கூற்றினை யுதைத்தங்
கிடர டுங்கழற் சேவடி மலர்களு மிலங்க. (உ௭)

மங்க லத்திருக் கோலநீண் மங்கையோர் பங்க
னீங்கி தத்துடன் கழைவனத் தெய்துமப் பவனி
புங்க வந்தர நாயினேன் புகலுதற் கெளிதோ
கங்கொளாத்திருக் கோலமக் குறுமுனி கண்டான். (உ௮)

கண்ட மெய்ம்முனி யருவியின் கண்க ணீர்பொழிய
மண்டு மஞ்சலி கொண்டுரோ மாஞ்சித மருவத்
தொண்டு கொண்டிரும் புளகமெய் தோய்ந்திட வரன்முன்
றண்டெ னும்படி சரணபங் கயத்தினிற் றாழ்ந்தான். (உ௯)

கந்த மாமலர்ப் பொருநையுங் கண்டுகை தொழுதா
ணந்து மாதவன் றேவியு மிறைஞ்சிமுன் னயந்தாள்
வந்து பன்னிரு முனிவரும் வணங்கியஞ் சலிகொண்
டெந்தை யேயெனப் பாடின ராடின ரெங்கும். (௩௦)

சங்க ரற்பணிந் திடுமுனி சயவென வெழுந்தே
யங்கை கொண்டுநின் றாடினன் பாடின னகலா
தெங்கு மோடின னுலமெழு கென்னவுள் ளுருகித்
தூங்க மேவிய வன்பினாற் றுதித்திடத் தொடுத்தான். (௩௧)

வேறு.

சலக்குழ னீள்வரை மாதுடனே யென்கண்கள் களித்திட வின்பமணக்
கோலத்துட னேயுடன் மேவுமணக் கோலத் தவனேசரணஞ் சரண
ஞாலத்தின் மயக்க மொழிந்துனையே நாடிப்பரவித் தேடித் திரியுஞ்
சீலத்தவர் கட்கு வெளிப்படுமெய்ச் சீலந்தவனே சரணஞ் சரணம்.

பாலொத்த விடைப்பரி யேறிவரும் பாகாவரு நாகா பரனு
வாலத்தை நுகர்ந்திக லத்தியுரித் தருளும்பர மாசர ணஞ்சரண
நீலக்கரு மாமுகில் போனிறநீ ணெடுமாலய னேடரி தாமுதல்வா
சூலப்படை யா யுடையாய் விமலா சுகசித்துரு வாசர ணஞ்சரணம்.

(உ௮). கண்கொளா - மெல்லினவெதுகை. (உ௯) உரோமாஞ்சிதம் - உரோமப்பொடிப்பு. (௩௦). பன்னிருமுனிவர் -

தொட்டார்புர முன்ன நகைத்தெரிசெய் பொருசே வகனே மதிவேணியச்
சுட்டால நிழற்க ணறம்புகனுந் சொல்லின்பொருளே சரணஞ்சரண
முட்டாமரை யொன்று குறைந்திடமுன் முட்டாவகை யந்த முகுந்தனிருங்
கட்டாமரை தன்கையிடந்தணியுங் கமலப் பதனே சரணஞ்சரணம்.

பெருகன்புட னேபரவிப் பணியும் பெருமான் மிகுமத் திருமால்பெறவே
யருள்கொண்டொருசக்கரமங்கருள்செய்யஞ்சக்கரனேசரணஞ்சரண
மருள்கொண்டுழ லாவகை வந்தழியா மலமாயை தவிர்த்தெனை யாளுடையாய்
பருகின்ப நலந்தரு சின்மயனே பரதத்துவ னேசரணஞ்சரணம் ()

புவனங்க ளளித்தருள் புங்கவனே புதியாய் பழையாய் சரணஞ்சரண
மவைபின்புற நித்த நடம்புரிபே ரழகா குழகா சரணஞ்சரணம்
பவபங்க மறுத்தரு ளங்கணனே பரனே சரண மரனேசரணந்
தவசங்க ரிடத்துறை சங்கரனே தவனே பவனே சரணஞ்சரணம்.

சிந்தைக்கினியாய்புகலேந்தொழிலுஞ் செய்யுந்தலைவாசரணஞ்சரணம்
பந்தித்த விகாரமி லாதபெரும் பரிபூ ரணனே சரணஞ்சரணஞ்
சந்தத்திரு மாமறை தந்தருளுஞ் சைதன் னியனே சரணஞ்சரணம்
வந்தித்திடு தற்சிவ சிற்பரனே வரவற் புதனே சரணஞ்சரணம். ()

வேறு.

உருவே யருவே சரணஞ் சரண முயிரே யுடலே சரணஞ் சரண
மருவே மலரே சரணஞ் சரண மணியே யணியே சரணஞ் சரண
மிருளே வெளியே சரணஞ் சரண மியலே யிசையே சரணஞ் சரண
மருள்பே ருறவே சரணஞ் சரண மருளேபொருளேசரணஞ்சரணம்.

உணர்வுக் குணர்வே சரணஞ் சரண முயிருக் குயிரே சரணஞ் சரண
மணுவுக் கணுவே சரணஞ் சரண மளவைக் கரியாய் சரணஞ் சரணங்
குணமற்றவனே சரணஞ்சரணங் குறியிற்றிகழ்வாய் சரணஞ்சரணம்
புணர்மெய்க் கதியே சரணஞ்சரணம் புகழுக்கரசே சரணஞ் சரணம்.

வேறு.

என்றுதுதித் திடமிகவுந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி யென்னை யாள்வோ
னென்றன்மலக்குறுமுனியேவேண்டும்வரங்கொள்கவெனச்செப்புமன்னோன்
குன்றனையா யடைந்தவர்கள் பவமகற்றி யிந்தமணக் கோலந் தோடே
யென்றுமினி யித்தலத்தி னமர்ந்தெனையாண் டருள்புரியென் றிரந்து நின்றான்.

---

(௩௬) தவசங்கர்-தவஞ்செய்யுங் கூட்டமாகிய முனிவர்.

ஆங்கிறைவ னப்படியென் றருண்முனிவன் வரமெவையு மளித்துப்போற்றும்
பாங்குடைய மற்றையர்க்கும் வேண்டும்வரங் கொடுத்தருளிப் பரிவி னாலே
யோங்கியவும் பர்கள்புரியு மணிச்சிங்கா தனத்திலினி துமைபி னோடுந்
தாங்குபெருவிருப்பினொடும்வீற்றிருந்தான்போற்றுமறைதந்தநாதன்.

அம்பரினி தமர்ந்தருளுங் கலசமுலை யொருபாகத் தரனைப் பின்னுங்
கும்பமுனி வரன்பணிந்து தனதுகர கமலமலர் கூப்பி நின்று
நம்பபரி பூரணனு யகண்டமெலா முறைந்தருளி நயப்பி னெய்தி
யெம்பொருட்டிங் கமர்ந்தருள வெத்தவமுன் புரிந்தனன்யா னென்றுபோற்ற.

அத்தனுமெய்க் குறுமுனியே நம்மொழியின் படியிம்ப ரணைந்து பூமி
யுத்தரதெக்கணமிரண்டுஞ் சமமாகப்புரிந்தனையேயுனக்கொப்பார்யா
ரித்தலத்தி லெவர்களுக்கு மிச்சித்த வரங்களெலா மீந்தெந் நாளு
நித்தியமு நீபுரியும் பூசையுவந் துறைதுமென நிகழ்த்தி னானல். ()

அப்பொழுதங் கரிபிரம ரரகரவென் றார்த்துமகிழ்ந் தார்ப ணிந்தா
ரெப்பொழுது மணவாளக் கோலமுடன் பரனிருப்ப விறைஞ்சி நின்ற
மெய்ப்பொதியக் குறுமுனியை மிகப்புகழ்ந்தார் மறைபரவும் வேணுக் காடா
மிப்பிரம விருத்தபுரப் பெருமையினைப் புகழ்ந்தாசி யியம்ப லுற்றார். (௪௪)

நாரணனிங் கிதினாளுந் திருவளர வென்றமுத னவிற்றி னான்பின்
பாரணனீ டாரணமு மாரணருங் கலைமடந்தை யருளு மென்றுஞ்
சீரணவி மிகத்தயங்க வுரைத்தனன்வெங் கடகரடச் செருப்போர் வெள்ளை
வாரணன்மா மழைமுகிலு மகச்சடங்குந் துரிசகல மன்ன வென்றான்.

மாக்கடமக் கெந்நாளு மக்கினியி லுறுவாதை வராது நீங்கத்
திக்கடவுள் குளிர்ந்துரைத்தான் றனதுகொடுந் தூதர்புரி தீமை நீங்க
வாக்கமிகு மாயுவுற நோய்களற வவமிருத்தங் ககல வன்பி
னூக்கமுடன் புரிதவங்க ளொன்றனந்த மாகயம னுவந்து ரைத்தான். (௪௬)

பூதபசா சுக்களரக் கர்பபங்க ளறநிருதி புகன்றா னங்க
ணேதுமிருந் தெண்ணீரின் மானிடர்கள் மடிதலற வுரைத்தா னீர்க்கோன்
வாதமொடு குன்மபய சூலைமுதல் வியாதிவினை வாரா தேகச்
சீதமிகு மந்தக்கால் வந்துலவு வப்பவனன் செப்பி னானல். (௪௭)

---

(௪௫) செரு-யுத்தம்.

இத்தலனி லுறைபவர்க ளெல்லாருஞ் செல்வர்களா யென்றும் வாழ
முத்தநவமணிகொழிக்கவென்றளகைக்கதிபதியுமொழிந்தான்மிக்க
பத்திமையா லீசான னெந்நலமுந் தயங்கவெனப் பரிந்து ரைத்தான்
சித்தமகிழ் மற்றுமுள தேவர்களு மிம்முறையே செப்பினார்கள். (௪௮)

அப்பணியுஞ் சடையாள னங்கவர்கள் கேட்கவுரைத் தமரர் கேளீ
ரிப்பிரம விருத்தபுரப் பதிக்குக்குநிக ரோர்பதியு மில்லை யீதி
லொப்பறவே கும்பமுனி யுவந்துதொழ யாமுறைநா முரைத்த விந்த
மெய்ப்பதியிற் பாதகர்க ளுறைந்திடினு நமக்கொப்பாய் விளங்கத் தக்கோர். ()

வென்றி கொளித் தலத்துறைவோர் வேண்டும்வரங் கொடுப்பதுநம் வேலையாகு
மென்றுதிரு வாய்மலர்ந்து மாதவமெய்க் குறுமுனிவ னிறைஞ்சி யேத்த
நன்றிதரு மணக்கோலந் தழையவர மருள்புரிந்தா னற்ற வத்தி
ரென்றுமமை வனத்துறைந்து கதிபெறலன் றேகடனென் றிசைத்தானுதன்.

இங்கியம்பு மிச்சருக்க மோதினருங் கேட்டவரு மின்பம் பொங்கப்
புங்கவமுங் கதிநலமு மடைந்திடுவ ரினியிப்பார் பூத நாத
னங்கணனம் பிகைபாக னடிமுடிவு காணாத வண்ட நாதன்
செங்கணெடு மாலிறைஞ்சக் கங்காள வடிவின்வருந் திறமுரைப்பாம்.

நான்காவது அகத்தியர் மணக்கோலக் காட்சிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௦௯.

ஐந்தாவது :

* கங்காளவேடச் சருக்கம்.

——[:o:]——

மத்தையணி பவர்க்கன்பான் மன்னியகூ தனைநோக்கி
மெய்த்தவர்க ளெல்லாரும் விண்ணவர்கோன் விடையேறி
யத்தலத்திற் கங்காள வேடமுட னடைந்தகதை
யுத்தமனே மொழிதியென வுயர்சூத முனியுரைப்பான். (க)

மன்னுமருந் தவர்கேண்மின் மதுவினுடன் கயிடவனைப்
பொன்னுலவுந் திருமார்பன் பொருதழித்துப் புகழ்நிறுத்திப்
பின்னர்வணங் கமரர்கடம் பெருமானைப் பணிந்துதொழ
வுன்னரிய காதலினு லுயர்கயிலை மருங்கணைத்தான். (உ)

ஓதமுட னுவரியிற்ற னுடனுதித்த கடுநஞ்ச
நாதனணி மணிமிடற்றி னண்ணியதென் றெண்ணியெழுந்
தாதரவி லமுதமும்வந் தங்கணு ருறைவதற்கோர்
பூதரமாய்ப் பொலிந்தனைய பொலிவுளதக் கயிலைமலை. (ங)

அக்கயிலைக் கொடுமுடியி லகிலமெலா மொளிபரப்பி
மிக்கெழுபொற் கோபுரமும் விண்ணுலவு பொன்மதிலுந்
தொக்கமணி மண்டபமுஞ் சூளிகையுஞ் சூழ்நெருங்க
நக்கனக மகிழ்ந்துறைவ தொருமணிமண் டபமுளதால். (ச)

அம்மணிமண் டபத்தினிடை யளவிறந்த பரிதியர்க
டம்மொளிக ளோரிடத்திற் சமைந்ததென வணிசிறந்து
செம்மணியின் குலத்திழைத்துத் திகழுமரி யணைமீதி
லெம்மிறைவ னுயர்கயிலை யிறைவியுடன் வீற்றிருந்தான். (ரு)

வாசமலர்ச் சதுர்முகனு மகபதியும் பணிந்துதொழ
வாசையினிற் கடவுளரு மட்டவசுக் களும்பரவத்
தேசுதரு தொண்டர்களு மண்டர்களுந் திரண்டேத்த
நேசமுடன் பூதகண நெருங்கியணி நின்றுதொழ. (சா)

---

* கங்காளவேடமாவது - சருவசங்கார காலத்துச் சகல தேவர்களையுஞ் சங்கரித்து அவர்களுடைய எலும்பை யணிந்த கோலம். (க) விடையேறி - வினையாலணையும் பெயர்.

ஐந்துகரத் தெழிலுல்வா யருள்பொழியு மொருமுக்கட்
டந்திமுக னருகிருப்பச் சதங்கைகலன் கலகலென
வந்துவளரிளங்குமரன் மணிவரைத்தோண் மிசையேறி
யுந்திடநற் சீராடி யுளங்களிகொண் டுவந்துறைய. (எ)

ஆதிபரம் பரனிதங் கமர்ந்தருளு மெல்லையினிற்
சீதரனுஞ் சென்றொருமூ வலம்புரிந்து தெண்டமுறப்
பாதமலர் பணிந்தெழுந்து பரம்பரவிங் கெனையாளு
நாதவெனப் புகழ்பரவி நலம்புணர நின்றனனால். (அ)

அன்றிறைவன் றிருநெடுமாற் களவிறிரு வருள்கூர்ந்து
பொன்றலிலா தடன்மிகவும் புரியுமது கயிடவரை
வென்றனையா னமக்கன்பு மிகவுடைய னீயன்றோ
வென்றுதிரு வுளமகிழ விறைஞ்சிமுகுந் தனுமொழிவான். (௯)

முப்புரத்தை நகைத்தெரிசெய் முன்னவனே நின்னடியார்க்
கெப்பொழுதுஞ் செயற்கரிதா யிருப்பதொரு திறமுளதோ
வப்பெருஞ்சீர் முதன்மையுளே னடியேனு மாகையினு
லிப்படிறர் தமைமாய்த்த லெளிதன்றோ வெனமொழிந்தான். (௧0)

பின்னுமவ் வரனிடத்திற் பெறுவரங்கட் கிதுகால
மென்னுமது தெளிந்தரனே யெனையடிமை யுடையவனே
நின்னருளா லருள்வதொரு நெடுவரமுண் டெனமொழிந்தான்
முன்னவனு நெடுமாலே மொழிதியென வவன்மொழிவான். (௧௧)

வெங்காள விடமருந்தும் வித்தகவே தியவெண்மைச்
சங்காளு மாலாமென் றடந்தோண்மேற் சார்வோய்சின்
கங்காள வேடநலங் கண்டுதொழு மன்புடையே
னிங்காள வுனக்கருளே லருடியென வியம்பினனால். (௧௨)

கங்கைமுடிப் பெருங்கருணைக் கடலாய சிவபரனு
மங்கிசைய வப்படியே யருள்புரிது மெனமொழிந்தான்
புங்கவமெய்த் தவமுடைய புண்ணியரே நண்ணியவச்
செங்கணெடு மால்புரியுஞ் செய்தவத்தை யிசைக்கெளிதோ. (௧௩)

(அ) தெண்டம் -வணக்கம். (௧0) படிறர் . பொய்பர்.

வாசாளுந் தனத்தாளை மகிழ்ந்தாளும் பங்காளன்
காராளுங் களனினைந்தோர் கருத்தாளுந் திருத்தாளன்
றூராளுஞ் சடையாளுஞ் சடையன்முருகுந் தனைநோக்கிச்
சீராளுஞ் செங்கனிவாய் திறந்தருளி மொழிகின்றான். (௧௪)

சீதரமெய்த் தவமுகந்த திருவளருந் தென்றிசையில்
வேதமிகப் புகழுமொரு வேணுவன முண்டதனிற்
போதுகள்கொண் டுமையவண்முன் புரிபூசை யுவந்தருளி
யேதமகற் றியமூல விலிங்கமுமங் கிலங்கியிடும். (௧௫)

மெய்யருளந் தனில்விளங்கி வேண்டுவரங் கொடுத்தருளக்
குய்யவிலிங் கமுமதனிற் குலவியிடு மூலகிலுளோர்
மைபலடர்த் திடுமேம புட்கரிணி மாதீர்த்தச்
செப்பமலர்த் தடமுமதிற் றிகழ்ந்துமிகப் பொலிந்திடுமால். (௧௬)

மறுவகலு முனிவர்குழா மன்னிமிறைந் தெந்நாளு
முறுதவங்கள் புரிந்துமகிழ்ந் துறைவர்களங் கதின்முன்னஞ்
சிறுமருங்கும் பெருந்தனமுந் திகழுமலை மடந்தையுடன்
குறுமுனிவன் பரவமணக் கோலத்தி னணைந்தனமால். (௧௭)

அத்தலனி லுனக்குமியா மணைந்தினிமை தருமெமது
வித்தகங்கொள் கங்காள வேடநலங் காட்டுதுநீ
யத்தலனி லுனைநோக்கி யளவிறந்த காதலனுடன்
மெய்த்தவஞ்செய் திருமகிழ மேவுதியென் றருள்புரிந்தான். (௧௮)

பெருமானங் கருள்புரியும் பேரின்ப மொழிகேட்டு
வருமாமை முகின்முழக்கின் மஞ்ஞையென மனமகிழ்ந்து
திருமாலும் பணிந்தெழுந்து சென்னிமிசைக் கரங்கூப்பிக்
கருமால்வின் டகலான்றன் கழற்றிற்பிரியா விடைகொண்டான். ( )

விடைகொண்டு நெடுந்திருமால் மெய்கொண்ட பான்பி
னடைகொண்ட வழிக்கொண்டு நாடுகள்கா டுகள்கழிந்து
மடைகொண்ட நெடுவாளை மள்ளர்களைப் பாய்ந்துலவும்
புடைகண்டு மூங்கில்வனப் பொன்னகரைக் கண்டனனால். (௨௦)

---

(௧௬) குய்யம் - இரகசியம். மேலுமதுவே. (௧௮) வித்தகம் - அதிசயம். திரு - இலச்சுமி. (௧௯) கருமால் விண்டு-கரிய மயக்கத்தை விடுவித்து-அகலான் - நீங்காதிருக்கும் சிவபிரான். கழற்றில் - சொல்லால்.

கண்டவுடன் பணிந்தெழுந்து கங்காளிகொண் டுளமகிழ்ந்து
புண்டரிகத் தடஞ்சூழப் புண்ணியநன் னகர்ப்புகுந்தா
னெண்டருமெய்த் தவமுனிவ ரெல்லாரு மெதிர்கொண்டார்
வண்டகைய திருமாலும் வணங்கிமகிழ் சிறந்தனளால். (௨௧)

மின்னனைய பார் தமைவிரும்பா மெய்த்தவமா முனிவர்களு
மந்நகர்வாழ் தபோதனரு மணைந்துபுடை சூழவர
முன்னவனைப் முளைத்தெழுந்த மூலத்தா னத்தமலன்
சந்நிதியின் வந்துமுறை தாழ்ந்துபணிந் தெழுந்தனனால். (௨௨)

எழுந்தவுட னழியாத வின்பவுருக் கண்டுமன
மகிழ்ந்திருகண் புனல்வீழ மருவியென மறுமார்பில்
வழிந்திழியச் செயன்மறந்து வற்றாத பேரின்பத்
தழுந்திபெரும் பெருந்துதிக ளன்பினுடன் செய்தனனால். (௨௩)

ஆனந்த மயமான வற்புதனே சிற்பரனே
ஞானந்த் தனவரத நடம்புரியும் பதபரனே
வானுந்த வெழுந்தகழை வனத்திலுறை யருட்குன்றே
தேனுந்து மலர்க்கொன்றைச் சிவனேநின் கழல்போற்றி. (௨௪)

ஏகபரம் பரமாயை யிரண்டினையு மியைக்கியற்றி
யூகமுட னநேகவுயிர்க் குபரிகரிக்கு முமைபங்கா
வாகமெலாஞ் சுதைப்பொடிநீ றணிந்தருளங் கணவினைபின்
வேகமறுத் தருள்பிரம விருத்தபுரா திபபோற்றி. (௨௫)

இன்னவகை துதித்திறைஞ்சி யெழில்விடைகொண் டருடிருமான்
மன்னுமுனி வர்களெவர்க்கும் வந்ததிறம் வகுத்துரைத்துத்
தொன்னலங்கொள் கங்காளந் தொழும்வண்ண மதனைநினைந்
தந்நகரிற் கமலைதொழ வருந்தவத்தோ டமர்ந்தனனால். (௨௬)

வேறு.

காக்கு மப்புகழ் நாரணன் கடவுள்கங் காள
நோக்கி மெய்த்தவ யோகநீ ணெஞ்சினங் கமர்நா
ளாக்கு வோன்புகழ் கயிலையெம் மண்ணல்கங் காளம்
வாய்க்க வோரருட் கடலென மகிழ்ந்துவந் தருள்வான். (௨௭)

---

(௨௩) மறு - கௌத்துமமணி. (௨௭) ஆக்குவோன் - பிரமன்.

வேறு.

அந்தியி லம்பிறை யங்கொரு வெண்டலை
வந்தளி சூழ்மத மத்தை யெருக்கலர்
கொந்தவி ழுங்கொன்றை கொக்கிற கக்கர
வுந்து சடாமுடி யொண்கதிர் வீசிட. (உஅ)

புந்தியி னீடிரி புண்டர நெற்றியு
மிந்திர வில்லி னெழிற்புரு வங்களு
நந்தொரு முச்சுடர் நன்கொளி பெற்றிட
வந்தருள் முக்கணு மன்னி வயங்கிட. (உகூ)

பொன்மல ரிற்குமிழ் போல விளங்கிய
தொன்மை நலத்தொளிர் துண்டமு மண்டிய
தென்மலி வுற்றிடு செங்கனி வாய்தரு
புன்முறு வற்கிளர் பொற்பும் விளங்கிட. (௩0)

இந்துவு முந்து மிளங்கதி ருந்தனி
வந்திரு பாலும் வயங்குதல் போலொளி
தந்திரு காதணி சங்க நெடுங்குழை
யுந்திகழ் மாமணி பொன்குழை யும்பொர. (௩க)

பணிமொழி மங்கையர் பரவு நலங்கவ
ரணிதிக ழும்புய வலர்முக முங்கரு
மணியுமி ழுங்குல வளையென வெங்கடு
வணியிருள் கண்டமு மலகி லலந்தர. (௩உ)

வாட்டு புயங்கம் வயங்கிய கங்கணம்
வேட்டுரு தோள்கள் விளங்க வியப்புறு
கோட்டுழை மாமகிழ் கொள்ள வழைத்துமு
னீட்டிய வங்கை நெறிப்பு விளங்கிட. (௩௩)

(உஅ) கொக்கிறகு - குரண்டனென்னும் அசுரனாகிய கொக்கினிறகு; இவன், கொக்கு வடிவமாய் அண்டங்களை நெற்பொறிபோலக் கொறித்துக்கொண்டு திரிந்தனன்; அதுகண்டு சிவபிரான் அவனது கொக்கு வடிவத்தைக் கொன்று அதனிறகைத் தரித்துக்கொண்டனர். இச்சரிதம் காஞ்சிப்புராணம் சிவபுண்ணிய படலம் 17 ஆம்-கவியிற் காண்க. (௩௩) உழை - தாருகாவனத்து முநிகள் விடுத்த மான்.

ஆனு மயிற்சிற காரு நெடுந்தடி
மேலணி பெற்றிட மெய்த்திரு மால்சட
நால விடுத்து நலங்கிளர் தோண்மிசை
மானுற வைத்த மலர்க்கை யிலங்கிட. (௩௪)

வண்டுடி யங்கை வயங்க மகிழ்ந்ததிர்
தண்டு துவண்டிடு மங்கை தயங்கிட
வெண்டலை மாலை விளங்கிய பூண்வகை
கொண்டணி மார்பு குலாவி நிலாவிட. (௩௫)

உரைசெய் மணிஞ்சுழி பொருசுழி புந்தியு
மரவணி யுந்திரு வரையும் விபந்தி
லுரமிகு வெம்புலி யுரியுடை யும்மதிற்
சொருகி யணிந்தருள் சுரிகையு மின்புற. (௩௬)

நாத சிலம்பு புலம்ப நடந்தருள்
பாதமு மங்கிசை பாதுகை யும்பொலி
போதவெ ணீறு புனைந்தருண் மேனியு
மாதர்கள் சிந்தை மனந்திறை கொண்டிட. (௩௭)

போத வெருட்டொரு பூத மணைந்தினி
தோது பலிக்கல னென்றிய புன்றலை
மீதி னெடுத்து வியந்து சுமந்துடன்
மாதக வுற்று மருங்கி லணைந்திட. (௩௮)

நந்துமி ழுந்தர ளங்கதிர் நன்மணி
சந்தகில் வார்தரு தண்பொரு நைப்புனல்
சிந்தை மகிழ்ந்து சிறந்தயல் சூழ்தரு
மைந்தமை வேய்வன மாடு செறிந்தனன். (௩௯)

வேறு.

செக்கர் மாமணி வெயிலுமிழ் பணாமுடிச் சேடன்
றக்க நாக்கொடு மக்கணி தலைவனு ரெமையா

---

(௩௪) நால -தொங்க. ௩௪-ஆம் பாட்டின் பொருள் ௬௬-ஆம் பாட்டில் விளங்கும். (௩௫) துடி - உடுக்கு- (௩௬) சுழி - சுழிக்கின்ற. (௩௮) போத - மிக. (௩௯) மைந்து - வலிமை.

ணாக்க ணூர்மிக நயந்தரு வேணுமா நகரின்
மிக்க சீர்வளை நலந்தனை விளம்புவார் யாரே. (௪0)

சங்க மேந்திமா லுறுதலாற் சலசமா மலர்கள்
பொங்க வேந்தலாற் புகழ்பொதி பொருந்தமா நீர்மை
யங்கண் வேளைமேற் பெறுதலா லணிவளந் தரலா
லெங்கள் சீர்த்திரு மானுநீ டெழில்வளை வயல்கள். (௪௧)

சசிதரித்திசை வானிடர் தயங்கலா லளிதந்
திசைவ ளர்த்தலாற் போதகந் தனைப்பெறு மிசைவாற்
பசுமை நன்னிறந் தருதலாற் பதநிழ றரலா
லொசிம ருங்குமை யனைபவா முயர்ந்தகண் டருக்கள். (௪௨)

சங்கு சூழ்தரு சலமெடுந் தெறிதரு தரங்கத்
துங்க வாவிகள் வழங்கலெம் மிடத்தினிற் றுயில்மா
லெங்கை யாற்றெழ வித்தலத் தெய்தினு னென்று
பொங்கு பாற்கடல் வந்துசூழ் பொலிவுபோன் றிடுமால். (௪௩)

அண்ட கோளகை யளவுமிவ் வளமென வளர்ந்து
கொண்டு சூழ்கிடங் குலவிய குலமதிற் குலங்கண்
மண்டு நீள்கடல் புறம்புசூழ் வாளமா மலைக
ளுண்ட தாமெனி னிகரென வுரைத்திடத் தகுமால். (௪௪)

மேவி வந்தெம துலகினை வீட்டிடே லென்று
தேவர் கும்பிட வளர்ந்தணி சிறந்தகோ புரமுன்
காவல் கொண்டரு ளாரணன் கதித்தமா வலிமுன்
னேவல் கொண்டுல களந்துநின் றருள்வது தகுமால். (௪௫)

---

(௪௧) மால்-திருமால். புகழ் பொதி பொருந்தமா நீர்மையங்கண் வேளைமேற் பெறுதல்- புகழ்பொதிதல் பொருந்தப்பெரிய குணமுடைய அழகிய கண்களையுடைய முருகக் கடவுளைப் பூர்வத்திற் பெறுதலால் × புகழ்பொதி தாமிரபன்னியினிடத்து ஆகிய நீரின்குணம் அவ்விடத்துப் பொருந்திய காலத்தில் மேன்மை பெறுதலால். (௪௨) சசி - சந்திரன் × இந்திராணி. இசைவான்-பொருந்திய சிவபிரான் × இசைந்த ஆகாயம். போதகந்தனை - ஞானமுள்ள முருகக்கடவுளை × இளமையை. கண்டருக்கள்-மூங்கிலாகிய மரங்கள். (௪௪) கோளகை - வட்டம். கிடங்கு - அகழ். குலம் - நன்மை. வாளமாமலை - சக்கர வாளமலை. அதுபகுதிப் பொருள்விகுதி.

தழங்கு வெண்பளிங் கிழைத்தணி தயங்குமா வணங்க
ளொழுங்கி பைந்தவெண் பாற்கடற் கொக்குமற் றதனிற்
கழங்கு பந்தெறிந் தரிவையர் கலப்பவீழ் முத்தம்
வழங்கு மக்கடற் குமிழியின் வடிவினைத் தருமால். (௪௬)

அந்த ரத்திமேல் வரும்பொழு தணைந்திளைப் பாற
விந்து சூரியர்க் கோரிட மில்லையென் றிரங்கி
யந்த நான்முகன் மணிவரை யநேகமங் கமைத்து
வந்து சூழ்ந்திரைத் தன்னவா மாடமா ளிகைகள். (௪௭)

அரவ நீண்மயி லினங்கணின் றணிநடம் புரியும்
வரைசெப் மாளிகைக் குலங்களின் மாகதச் சுடரை
யிரவி மேவுதிண் டேரிழுத் தெழுந்தவெம் பரிகள்
விரவி நீள்பசும் புல்லென மேயவந் தணுகும். (௪௮)

இந்து காந்தநன் மணிகளி னியற்றுமா ளிகைமேல்
வந்து மாமதி தவழ்ந்திட வயங்குநீர் சொரிதல்
கந்த மாமலர்க் கடுக்கையன் கயிலைமால் வரையி
லுந்தி வீழ்ந்திடு மருவியை யொத்திடத் தருமால். (௪௯)

திலக நீண்மணி தரித்தணி சிறந்தமா மதிலி
னலகி லாமணிக் கொடிகணின் றசைதலா தவனை
யிலக வந்துநீ யிம்பர்நே ரேகுதற் கரிது
விலகி யேகுதி யென்றுகை விலக்குத றகுமால். (௫௦)

மாட மாளிகைப் புறந்தரு மாமணி மதிலி
னீடு மின்னணிக் குழாமென நீணிலை யெங்கு
மாடல் கொண்டுவா ழரிவைய ராடலுக் கிசையப்
பாடல் கொண்டிடுங் கிள்ளைக ளேழிசை பரம்ப. (௫௧)

வேலை வந்தெழு மமுதென வீதிமீ துலாவு
மாலை யங்குழ லரிவையர் வதனமா மதியைக்
காலை விண்டலர் தாமரைக் காடென நினைந்து
சோலை வண்டுக ளணைந்துடன் றுவண்டுசூழ் தருமால். (௫௨)

---

(௪௯). ஆவணம் - தெரு. (௫௦) திலகம்-மேன்மை. (௫௧) புறந்தரு - பக்கத்திற் செய்யப்பட்ட, நீணிலை-நீண்ட இடம்.

பாவை மார்கள்வெண் பளிங்கினிற் பணித்தவீ தியின்மேன்
மேவ வந்திசை பஞ்சுதோய் மெல்லடிச் சுவட்டை
வாவி மீதெழு சரோருக மலரென மகிழ்ந்து
தூவி யன்னம்வன் பெடையொடு சூழ்ந்துலா வருமால். (௫௩)

மூசு வண்டலர்ப் பொருநைமா நதியினின் முயங்கித்
தேசு தந்தெழு சந்தனச் சோலையிற் செறிந்த
வாச முந்திகழ் முத்தமிழ் மணங்களு மணக்க
வீசு மெங்கணும் பொதியமேல் விளங்கிளந் தென்றல். (௫௪)

உளம கிழ்ந்திருஞ் சேடிய ரொழுங்கின்மின் னனையா
ரளக மைமுகிற் கிட்டகா ரகினறும் புகைபோய்
வளரு மும்பர்நாட் டரிவையர் மலர்க்குழற் படிந்து
கிளர்ந றும்பெரு மணந்தருங் கிள்க்குமா றென்னே. (௫௫)

நாம வஞ்செழுத் துணர்ந்தரு ளுன்மறை முனிவ
ரோம வேள்வியிற் பெரும்புகை யுலகெலா நிறைந்தங்
கேம நீடிய வும்பர்கண் ணிமைத்தலை விரும்பச்
சேம மேவுபொன் னுலகினிற் சென்றுதுன் றிடுமால். (௫௬)

ஏறு மாமணித் தேர்களி லெழுந்தபே ரொலியுஞ்
சீறு கோபவெங் கடகரித் திரள்களி னதிர்ப்பு
மாறு நீள்பரித் திரள்களின் வரும்பெருங் கலிப்புங்
கூறு மாமறு கெங்கணுங் குழுமிநின் றெழுமால். (௫௭)

புண்ட ரீகனு முகுந்தனும் புகழ்ந்துநேர் பரவு
மண்ட நாயகன் பூசையி னரவமு மகல்வான்
மண்டு மும்பரும் யாவரும் வந்தெதிர் வணங்குந்
தொண்டர் பூசையின் முழக்கமுங் கடலொலி தூரத்தும். (௫௮)

தெய்வ நாயகன் றிருமலர்ச் சேவடிக் கன்பாஞ்
சைவ மாதவ ருறைந்துவாழ் மடங்களுஞ் சகத்தோர்
கவ்வை தீர்சிவ யோகிக ளிருக்கையுங் களிகூர்
மெய்வ ரோதய முனிவர ரிடங்களு மிகுமால். (௫௯)

---

(௫௭) மாறு - விரோதம். (௫௮) மண்டும் - நெருங்கும். (௫௯) கவ்வை - பழிச்சொல்.

ஓத லாதிய வறுதொழி லுவப்பினிற் புரியும்
வேத பாரகர் மறையொலி மிகுந்தநீ டெருவுங்
காதன் மன்னுயிர்க் குறும்பகை கடிந்தறங் காக்கு
நீதி வேந்தர்வாழ் நிறைதிரு வீதியு நெருங்கும். (சுo)

பார்வி ளங்கிய குபேரர்க ளெனமிகப் பரவுஞ்
சீர்வி ளங்கிய வணிகர்கள் சிறந்துவாழ் தெருவு
மேர்வ ளக்களி னறம்புரிந் திசைகொள்வே ளாளர்
சேர்வு றும்பெருந் தெருவுமற் றிடங்களுஞ் செறியும். (சுக)

வேறு.

சித்த வல்வினை தீர வடர்த்தலாற்
புத்தி முத்தி புரிந்தருள் செய்தலா
னித்த மாகி நிகரறு நீர்மைபா
லத்த னன்ன தறைந்திடு மந்நகர். (சுஉ)

நிகரில் பூரண கும்ப நெடுங்கொடி
மகர தோரண தீப மணிவிளக்
ககவு பல்லிய மார்ந்திடு வீதியிற்
றிகழு நாளு மொழியாத் திருவிழா. (சு௩)

வீதி யூடயர் மேனிலை யெங்கணுஞ்
சாது மாமகச் சாலைக ளெங்கணு
மாதி நாயக ராலய மெங்கணுங்
கோதி லாவரு ளும்பர் குலக்குழாம். (சுச)

ஏர்கொ ளற்பொழு தேயிர வேய்வன
போர்ம தக்கரி யேபுகர் பூண்பன
சேர்வி ரைப்புன லேசிறை சேர்வன
வார்ம திக்கலை யேகுறை வாவன. (சுரு)

பழன நீள்களை யேபறி பட்டன
வழலு நீள்கதி ரேயுலை வுற்றன

(சுஉ) நித்தம் - நித்தியம். (சு௩) அகவு - ஒலிக்கின்ற. (சுச) சாது - சாதுக்கள்; பெரியவர்கள். (சுரு) இரவு - இராத்திரி. X யாசகம். புகர்-புள்ளி X குற்றம். சிறை-அணை X சிறைச்சாலை.

குழுமு பல்லிய மேயதிர் கொண்டன
வுழையில் வாவிக ளேமலங் குற்றன. (சுசு)

சோலை நீள்சினை யேயலர் துன்றுவ
மாலை மாமல ரேதுகள் வைப்பன
வோல வண்டின மேமது வுண்பன
கோல நீள்வய லேபயங் கொள்வன. (சுஎ)

இல்லெ னுஞ்சொன் மனையை யியம்புவர்
சொல்லெ னுஞ்சொ லசைச்சொலிற் கூறுவர்
வில்லெ னுஞ்சொற் றனுவில் விளம்புவ
ரல்ல தல்ல தறையா ருறைவது. (சுஅ)

உன்னும் வேட்கை யுவப்பி னளிப்பது
மன்னு போக மெவையும் வழங்குவ
தின்ன தீர்கதி யின்ப மளிப்பதப்
பன்மை டம்புகழ் வேணு வனப்பதி. (சுகூ)

வேறு.

கன்னலுஞ் செந்நெலுங் கமுகுமொண் கதலியுந்
துன்னுதண் பழனமுஞ் சோலையுஞ் சூழுமப்
பன்னெடுங் கழைவனப் பதிபுகுந் தருளின
னன்னைநங் கவுரிபங் காளகங் காளனே. (எ0)

கொங்குவிண் டலர்மலர்க் கோதைதாழ் மாதர்தஞ்
செங்கையின் பலிகொளச் செறியுநீண் மறுகுபுக்
கங்கணுள் ளாளநின் றணிமிடற் றினிலெழத்
துங்கமா ரங்கைவண் டுடியதிர்த் தருளினன். (எக)

அருடரும் பொழுதுநீ டரிவைமா ரெவர்களும்
பொருபதங் களிலிடும் பொருவில்கிண் கிணியுடன்
பரிபுரந் துனிவரும் படிபகர்ந் தலறவே
யிருகையும் பலிகள்கொண் டெதிர்புறப் பட்டனர். (எஉ)

(சுசு) அதிர் - முழக்கம் × பயம். உழை - பக்கம். மலங்கு - ஓர்மீன் × கலங்குதல். (சுஎ) துகள் - மகரந்தப்பொடி + குற்றம். பயம் - நீர் × அச்சம். (சுஅ) தனு - வில். (எக) உள்ளாளம் - ஒருபண் + மேல்வருவனவுமது. (எஉ) துனி - துன்பம்.

அன்னவான் மின்னனா ரளவிலர் மயல்கொளற்
குன்னியே யென்னையா ளொருவனங் கவர்கடம்
முன்னமேர் மன்னுபுன் முறுவல்செய் தருளியே
பன்னுநீ டவிநயம் பலபுரிந் தருளினன். (எ௩)

அருளுமுற் றவிநயத் தளவின்மா லுளமிசைந்
திருவிழிக் கயறிருந் தேழைமா மாதரார்
மருண்மனத் திசையுநாண் மடமொழிந் தொருவியே
யொருமையிற் பொருமதற் கோரிலக் காயினர். (எ௪)

ஒருகைபைங் குழல்சுமந் தொருகைவண் டுகிலணைத்
தருவிகண் பொழியவே யவசமாய் முலைசுமந்
தொருமருங் கொசியநீ டுலைதரும் பலிகொள்வோ
னிருமருங் கினுநிறைந் தின்னணஞ் சொல்லுவார். (எ௫)

பரமரே பலிகொளீர் பலிகொளீ ரெனமொழிந்
தருகுபோ யணையுமென் றூடுவார் பாடுவா
ருருகுவார் பொருமிநின் றாடுவா ராடுவார்
மருளுவார் தெருளுவார் மறுகெலா மறுகுவார். (எ௬)

விரவியே யெவர்களும் வெருவவுண் பலிசுமந்
துரிமையான் மருவியே வொழுகுறும் போதன்முன்
பரவுவா ரவிநயம் பலவுமெம் பரன்முனே
புரிகுவார் பெருகவும் புகழுவார் திகழுவார். (எ௭)

வாணிலா வியநிலா மதிநிலா முடியினர்
நீணிலா நகையினா னிறைநிலா பொறைநிலா
நாணிலா மடனிலா நலனிலா கலைநிலா
பூணிலா வெனமனம் பொருமியே புலருவார். (எ௮)

வேறு.

கள்ளார நுகர்ந்துவருங் களிவண்டு முரல்வனபோ
லெள்ளாத புகழ்வீசு மீசனார் மிடற்றிலெழு

(எ௩) அவிநயம் - நாடகம். (எ௫) உலை - உலைதலை. (எ௬) மறுகு - வீதி. (எ௭) ஒழுகுறும் - நடந்துசெல்லும். போதன் - ஞானசொரூபியாகிய சிவபிரான். (எ௮) நிலாம் - பிரகாசிக்கும். நிலா - நிலாது; இது: முற்றிறுதி தொக்கது; மேலுமதுவே.

முள்ளாள விசையின்மன முள்ளுருகி யுடைந்திடுவார்
விள்ளாத பேராசை வெள்ளத்தி லமிழ்ந்திடுவார். (௭௯)

வண்டகைய படிமீது வைத்தருள்குஞ் சிதபாதங்
கொண்டெமது மனஞ்சூறை கொண்டனரென் றுரைசெய்வார்
மண்டலமே லிதுவென்ன மாயமினி தீங்கிவரைக்
கண்டவுட னினவளைகள் காணேமென் றுரைசெய்வார். (௮௦)

பாரின்மகிழ்ந் திடுவார்கைப் பலிகொள்வா னணைந்தனரென்
றோரினமா மடநல்லா ரெல்லோரு முரைசெய்வார்
பேரழகி னியறருமிப் பெருமான்வந் தருளியபின்
னேருறுநங் கலைபோன தென்னவதி சயமென்பார். (௮௧)

காய்ந்துமதன் பொருமாறு கண்டுமொரு சற்றிரங்கா
ரேந்திழையீர் கடுநெஞ்ச ரிவரோவென் றுரைசெய்வார்
தோய்ந்திவர்தோட் புணராமற் சும்மாநின் றொழிந்தோமே
லேய்ந்தொரு பெண்மைநமக் கென்னென்று பகர்ந்திடுவார். (௮௨)

சிந்தைமிகும் பெருங்காமத் தீமதனைச் செய்துளையிற்
கந்தமிகு மிளந்தென்றற் காற்றுமடைந் ததுவென்பார்
வெந்தழல்போ லுலகெங்கும் வெண்ணிலா வெயில்பரப்பி
யிந்துதயம் வந்தெழுந்தா லிருக்கநிழ லேதென்பார். (௮௩)

தாரேந்தி மதியேந்துஞ் சடைமுடியீர் நெடுந்தூரம்
பாரேய்ந்து நடந்தணைதிர் பகரில்விடாய் மிகவுடையீர்
பீரேந்தி யுமக்கிசைமால் பெரிதேந்து மெம்முடைய
வாரேந்து செவ்விளநீர் மணம்விரும்பா தென்னென்பார். (௮௪)

குறைமதியை முடிகாட்டுங் கோலமலிந் தெம்முடைய
நிறைமதியை நீர்கொண்டீர் நீதியோ வெனப்புகல்வார்
நறையிதழித் திருப்புயமே னயந்தணையா தொழிப்பீரே
லிறையுமினி யுயிர்நில்லா தெமக்கிரங்கீ ரெனவழிவார். (௮௫)

பாரின்மத னிடும்பூசல் பாரீரென் றுரைசெய்வார்
தாரிணையிங் குமதருளாற் றாரீரென் றிதம்புகல்வார்

---

(௮௦) வண்டகைய - வளத்தினழகுடைய. (௮௩) ஏ - பாணம். (௮௪) பாரேய்ந்து - பூமியிற் பொருந்தி. அணைதிர் - வந்தீர். பீர் - பசலை.

வாருலவு தனத்தணைப வாரீரென் றுளமயர்வா
ரோரினிய மொழிதடுமா றோரீரென் றுரைசெய்வார். (அசு)

ஏருலவும் வளைதாரு மெனநின்று வழக்கிடுவார்
நீருரையுந் தேவரீ ருடன்வருவே னெனமொழிவா
ராருமுமக் காகாதிங் கடியனே யாவனென
வீரியநின் றுரைத்திடுவார் மின்போல மேல்விழுவார். (அள)

மங்குறவழ் மணிமாட மறுகுதொறு மிவ்வண்ணந்
திங்கண்முகச் செடிச்சியராந் திகழ்தருமா தரைமயல்செய்
திங்கிதமா யுண்பலிகொண் டெவ்வுலகு நலமெய்த
வங்கணனெங் கங்காள னணைந்தருளு மெல்லையினில். (அஅ)

முன்னியுணர்ந் தவனருளான் முகுந்தனும்வந் தொருவரிய
மின்னினுட னொருகாள மேகம்வரு வதுபோலப்
பன்னரிய புகழ்வீசும் பங்கயமா துடன்கலந்து
மன்னிபபே ரன்பினுடன் வந்தரன்முன் பணிந்தனனால். (அகூ)

தெருண்மருவு தவத்தோங்கு தென்மலயக் குறுமுனியு
மருள்பெருகுங் கழைவனத்தி லருந்தவங்கள் புரிந்துறையும்
பெருமைதரு சிவஞானப் பெருந்தவமா ரிருடிகளு
மருகணைந்து தொழுதுபணிந் தாடுதல்பா டுதல்செய்வார். (கூ0)

வந்துபுரந் தரன்முதனீள் வானவர்கண் மலர்மாரி
சிந்திமருங் கினினிறைந்தார் சித்தருடன் விஞ்சையர்கள்
கந்திருவ ரிசைமொழிந்தார் கணமுனிவர் துதிகொண்டார்
முந்தியதுந் துபியைந்து முழங்கிமிக வெழுந்தனவால். (கூக)

பரிவொடுமுன் பணிந்திடுமால் பதுமமலர்க் கரமலர்கள்
சிரமிசையஞ் சலிகொண்டு செயசெயவென் றெழுந்தருளிப்
பரமன்வருங் கங்காளப் பவனிநலங் கண்டுருகி
யிருவிழியும் புனல்பொழிய விசைந்துசில மொழிந்திடுவான். (கூஉ)

தார்பெற்ற சடைமகுட சங்காரகங் காதரநின்
சீர்பெற்ற கங்காளத் திருவுருக்கண் டிளைத்திடலாற்

(அசு) தடுமாறு - தடுமாறுதல். (அஅ) செடிச்சியர் - கெட்டவர்.

கார்பெற்ற நிறத்தடியேன் புண்டரிகக் கண்ணனெனும்
பேர்பெற்ற நலம்பெற்றேன் பெற்றேன்மற் றுளநலமும். (சங)

ஓலமிடு மருமறைக்கு மொருவருக்குந் தெரிவரிய
சீலமுள நீயடியேன் செய்தவத்தின் வெளிப்படலாற்
சாலநலந் தருபுருடோத் தமனெனும்பேர் விளங்கினனென்
போலவுளார் யாவரெனப் பொருந்துதுதி புகலுற்றான். (சச)

வேறு

ஒளிநீறு புனைகோல முடன்ஞால மெவையு
மெளிதாக விடர்தீர விரவாப பலிகொண்
டளிகூர வடிதேடு மடியேன திருகண்
களிகூர வருசீல கங்காள சரணம். (சரு)

அடன்மேவு கடைநாளி லழிவுற்ற நெடுமால்
சடநால விடுதண்டு தளிரொண்கை மிசைகொண்
டிடர்தீர வடியேனை யினிதாள வருளின்
கடல்போல வருகின்ற கங்காள சரணம். (சசா)

அதிகோப மதவேழ வுரியாடை யணியிங்
கிதநாலு மறைதேடு மிருபாத குறைவெண்
மதிசூடு சடையாள விடையாளி மருவுங்
கதிவேணு வனமேவு கங்காள சரணம். (சஎ)

பரபோக நாதா பரானந்த ரூபா
நரகாப காரா நடேசா மகேசா
சரபாவ தாரா சபாநாத னேசங்
கரபோத காபால கங்காள சரணம். (சஅ)

வெங்காலன் விழமோது விறலாள திறலின்
பொங்காழி விடமுண்ட புகழாள வுலகின்
மங்காத பேரின்ப வடிவாள பெருகுங்
கங்காத ராதுங்க கங்காள சரணம். (சகூ)

(சசா) கடைநாள் - யுகாந்தகாலம். சடம் - உடம்பு. நால - தொங்க.
(சஎ) இடையாள் - இடப்பாகத்திலுள்ள உமாதேவி.

எரிசேர் கராவின்ப ரின்பாள சரண
மருணுட காவன்ப ரன்பாள சரணம்
பரிபூர ணுமங்கை பங்காள சரணங்
கருணுக ராதுங்க கங்காள சரணம். (கOO)

வேறு

என்றுபுகழ்ந் திடுமுகுந்தன் முகநோக்கிக் கங்காள னெங்கோன் மிக்க, மன்றன்மலர்த் துளவணியுங் கேசவகே சரநிரைத் தா மரையாள் செய்யா, டன்றுணைபா கியதுணைவா நினதிதை யாம் புயம்புகுந்து தங்கு மெம்பால், வென்றிபெறு வரமுனக்கு வேண்டுவன மொழிதியென விளம்ப லுற்றான். (கOக)

மாதவநீ ணெடுமாலும் வணங்கியெழுந் தெனையாளும் வள்ளலேயிம்
மேதகைய கங்காள வேடமுட னித்தலத்தின் மேவி யுன்றன்
பாதமலர் கண்டவர்கட் கழியாத முத்திநலம் பாலித் தென்று
மேதமறவமர்ந்தருடற் கிரங்காயென் றினிமைபெற விரந்து தாழ்ந்தான். (கOஉ)

அப்பொழுதெம் பெருமானு மப்படியே யாகவென வருள்பு ரிந்து
முப்பகைதீர்குறு முனிக்கும்பெ ருந்தவமா ிருடிகட்குமுறைநின்றேத்து
மொப்பரிய தேவருக்கும் யாவருக்கும் வேண்டுவர முதவிச்சென்று
பொய்ப்பகைதீர்கழைவனத்துட்பூங்கோயிலமர்ந்தனனேர்புகழ்க்குன்றென்ன ()

பூதமுடன் பேய்காளி முதலான பரிசனங்கள் புடைசூழ்ந் தெங்குங், கோதகல நெடுங்காவல் கொண்டனவண் டாகண்டர் குழாங்க ளோடு, சீதானுங் கங்காளன் றிருவடியே சரணென்று சிந்தை நாடி, யாதரவிற் பணிந்தமர்ந்தா னவன்பெருமை தனையெம்மா லறைதற் பாற்றோ. (கOச)

மெய்த்தவர்மா தவர்கேண்மின் விடையாளன் கங்காள வேடந் தன்னை, யித்தகைய கழைவனத்தி லணைந்துவந்து கண்டவர்கள் யாவரேனு, முத்தியினை யடைந்தழியாப் பேரின்பத் தமிழ்ந்திடுவர் மொழிந்த மாற்றஞ், சத்தியமே முனிவரரே வேறிதற்கோ ரையமில்லை சாற்றுங் காலை. (கOரு)

(கOக) கேசரம் - பூந்தாது. (கOஉ) இரங்காய் - திருவுளமிரங்கி யருள் செய்வாய். (கOச) அண்டாகண்டர் - அண்டத்திலுள்ள எல்லாருடைய.

மங்காத பெரும்போக முத்திநலம் வழங்குமமை வனத்து நாதன், கங்காளத் திருக்கோலங் காண்பவரே முத்திநலங் காண்பர் காணுர், வெங்காதற் பிணிபெருகிப் பெரும்பாசத் துவக்குண்டு மெலிவுக் காளாய்ப், பொங்காழிப் பெரும்புவியிற் பிறந்திறந்து திரிந்துழல்வர் புகலுங் காலே. (கoசு)

ஆதலினுற் பவப்பிணிக ளறநினைந்தோ ரனைவோரு மணிநெல் வேலி, மாதலத்தி னடைந்தெனையா ளருளாளன் வடிவுடைய மங்கை பாகன், நீதகற்றுங் கங்காளத் திருக்கோலந் தொழுதகலாச் சேவை செய்வர், மேதகையீர் நீவிரும்போய்ப் பணிமினென வருள்புரிந்தான் மிக்க சூதன். (கoஎ)

அங்கமெலா மணிந்துபெருங் கங்காளன் வருஞ்சரிதை யதிக குய்ய,மிங்கிதனை யுரைத்தனனீங் கிதுபடித்தோர் கேட்டவர்க ளியம்புமெங்கள், சங்கரனுர் கங்காளந் தரிசித்தோ ருற்றகதி தன்னிற் சேர்வர், புங்கவரே யெனவுரைத்தான் சூதமுனி யோர்பதினெண் புராணம் வல்லோன். (கoஅ)

ஐந்தாவது கங்காளவேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திரு விருத்தம் நகள.

(கoசு) துவக்கு - கட்டு. (கoஅ) அங்கம் - எலும்பு.

ஆறாவது:

வேண்டவளர்ந்த சருக்கம்.

—:o:—

ஓராறு புனைந்தருள்வோ னுமைபாகன் கழைவனத்து
வீராறு முனிவர்தொழு மெந்தையிரு பதத்தடையும்
பேராறு தருங்காதற் பெருங்கடலாஞ் சூதனுக்குச்
சீராரு மருந்தவர்க டிருந்தவுரை திறமுறைப்பாம். (௧)

மெய்யுணர்ந்து பொய்வினைதீர் மெய்த்தவனே கழைவனத்துக்
குய்யமாஞ் சிவலிங்கக் கோலமா யமர்ந்தருள்செய்
யையன்வெளிப் பட்டகதை யருள்புரியென் றுரைசெய்தார்
மையலிலா முனிவரனு மனமகிழ்ந்து மொழிகின்றான். (௨)

அருந்தவர்நீர் கேட்டகதை யதிகுய்ய மருந்தவத்தால்
வருந்தியிது கேட்டனனென் வாழ்வனைய தேசிகன்பாற்
றிருந்துதவம் பெருகுமக்குஞ் செப்புவனின் றெல்லீரும்
பெருந்தகைமை யகலாத பேரன்பி னுடன்கேண்மின். (௩)

சங்கினமுஞ் சங்கினங்க டருமுத்தும் வெண்மதியும்
பொங்கியெழுந் தாரகையும் போல்விளங்கி விளைவயல்சூழ்ந்
தங்கணனூர் மூங்கில்வனத் தயற்பொருநைக் கரைமீதின்
மங்கலநல் வளந்தருமூர் மணவைநக ரெனவுளதால். (௪)

காராளும் பெரும்புரிசை கதித்தோங்கு மாநகரிற்
சீராளு முழுதுகண்ட ராமனெனப் பெயர்சிறந்து
தாராளு முடிவேந்தர் தாழ்ந்துதிறை யேந்தவிரும்
பாராளும் புகழ்த்தெய்வப் பாண்டியன்வீற் றிருந்தனனால். (௫)

அன்னபுகழ்த் தென்னவன்ற னானிரைகொண் டமைவனத்துட்
டுன்னிவிலங் குறுபயங்க டொலைத்தினிமை பெறமேய்த்து
நன்னிழனீர் செறிவித்து நற்றூப்போ னயப்புதவி
மன்னிபபாற் பெருஞ்செல்வ வளம்பெருக்கு மோராயன். (௬)

---

(௧) உரை - சொன்ன.

தென்னவன்முத் தமிழ்தெரிசந் திரகுலதீ பன்விமலன்
பொன்னடிக்கன் பகலாத பூபாலன் சிறப்பினுடன்
முன்னியளித் தருள்செயலான் முழுதுகண்ட ராமக்கோ
னென்னுமதப் பெயருடையோ னேழைமையே வடிவானோன். (எ)

நிலவுமுடன் மிகவளைப்பு நீண்டுயர்ந்த நெடுந்தாளு
மலஞ்செறியுங் கறைப்பல்லு மான்விளிக்கும் பெருங்குரலு
மலினமிகுங் கருவடிவு மாசுறுகம் பளவுடையுந்
தொலைவினெடுந் தடியுடனே தூக்கியகைக் குடமுமுளான். (அ)

மடமையனங் கிவன்றமிழ்தேர் மாறனுக்கு நாடோறுங்
குடநிறையப் பால்சுமந்து கொண்டணையும் பொழுதெல்லா
மிடமுமைசே ரமைக்கட்டை யிடறிவிழுந் தெடுத்தணையுங்
கடமருவும் பாலினைமுன் கவிழ்த்தெழுந்து கருத்தழிவான். (கூ)

திட்டெனவீழ் குடமுடையாத் திறமதனை யதிசயிப்பான்
மட்டவிழுந் தொடைமன்னன் மனங்கறுப்ப னெனவயர்வான்
கட்டமிகுத் திடக்குடப்பால் கவிழ்த்திடுமக் கட்டையினை
வெட்டுவனென் றுருத்தெழுவான்விரைந்துடனேபிறழ்ந்தொழிவான்.

நெஞ்சமழிந் தாயனக நெட்டுயிர்த்து நெடிதிரங்கி
யஞ்சியமைக் கட்டையின தடிக்கவிழ்ந்த குடத்தின்கண்
மிஞ்சியபா றனையெடுத்து வேய்வனத்தை யகன்றுவிறல்
வஞ்சிமண லூர்ப்புறத்து மன்னவன்றன் மனையணைவான். (கக)

இறைமுறைசெய் பவரெல்லா மிடையகொடு வருகுடப்பால்
குறைவுதென்னென் றனைதோறுங் கோபித்துப் புடைக்கவர
வறைவதொரு திறமில்லா தஞ்சிவிரைந் தோடிடுவா
னிறையவினிக் கொடுவருவ னெனவகன்று நிரைசேர்வான். (கஉ)

இன்னணமா கியநாளி லெவ்வுலகுந் திறைகொடுவாழ்
தென்னவனு மொருநன்னாட் செழும்பொதுவர் தமையழைத்துக்

(எ) பூபாலன் - அரசன். மதம் - செருவம். (அ) மலம் - அழுக்கு. விளிக்கும் - அழைக்கும். மலினம் - குற்றம். (கூ) அமைக்கட்டை - மூங்கிற் கட்டை. (கக) வஞ்சி - தருமதேவதை. (கஉ) இறைமுறைசெய்பவர் - அரசனுடைய நீதி செலுத்தும் மந்திரிமார். ஆநிரை - பசுக்கூட்டம். (கங) பொதுவர் - இடையர்.

கொன்னுலவும் பானிறையக் கொண்டுவரக் கற்பித்தா
னன்னவருங் குடப்பால்கொண் டரையன்மனை நிறைத்தனரால். ( )

மற்றவனு மன்றுமிக மனம்பபந்து பயங்கொண்டு
முற்றிடுமவ் வழியில்வர முன்போல விடறிவிழுந்
திற்றதுதன் னுவியென வெழுந்துகுட மிஞ்சியபால்
கொற்றவன்றன் பொற்கோயில் கொண்டணைந்து புகுந்தனனால். ( )

அறைகழற்பூ பதியணைந்த வாயனைக்கண் டிவன்குடப்பால்
குறைபவரக் காரணமென் கூறுவிரென் றுரைசெய்தா
னிறைமுறைசெப் பவர்யாரு மெய்துமவன் செய்திதனைப
பொறைதிகழ்மன் னவன்கேட்ப வடிபணிந்து புகல்கின்றார். (கரு)

சுடரிலைவேற் காமன்ன துரிசனிவ னொருநாளுங்
குடநிறையப் பாலெடுத்துக் கொண்டுவந்த திலையாங்க
ளிடையவிது வென்னென்னி வியன்றவகை தெளிவுரையா
னடலையிழந் தஞ்சிடுவ னடிக்கவெனி லொளித்தகல்வான். (கசு)

ஈங்கிடையன் செய்ம்முறையீ திவன்குடப்பால் குறைந்துவரும்
பாங்கறியோ மெனவுரைத்தார் பகைதெறுங்க நெடுவேலான்
றுங்கரிய பெருங்கோபந் தரித்திருகண் டழல்சொரிய
வாங்கணையும் பொதுவனைமுன் னழைத்திதனை யறைகுவான். (கஎ)

அண்டவுனக் கிக்குணம்வந் தடுத்ததுநன் றலநாளுங்
கொண்டணையுஞ் செழுங்குடப்பால் குறைந்துவரக் காரணமே
துண்டெனினின் றுரையென்று னுபராம னுளநடுங்கி
வண்டலர்தார்க் கைதவன்கான் மலர்பணிந்து மொழிகின்றான். ( )

அன்னையென வெவ்வுயிர்க்கு மருள்வழங்கி யுலகாளுந்
தென்னவமன் னவவென்ன தெய்விக மோவறியே
னின்னலுற வரும்வழியிற் கிளைக்கட்டை யிடறிவிழுந்
துன்னரிய குடப்பாலை யொருமிக்கக் கவிழ்த்தொழிவேன். (ககூ)

இவ்வழிவிட் டொருவழிவே றெய்துவமென் றெய்திடினு
மவ்வழியி லெனையறியா தணைந்துகுடப் பால்கவிழ்ப்பன்

(கச) பயம் - பால். (கசு) அடலை - வலிமையை. (கஅ) அண்ட - இடையனே. (ககூ) கிளா - மூங்கில்; மேலுமதுவே.

றெவ்வரென வழியின்கட் செறிந்திடறி விழநாளு
மெவ்வமிழைத் திடுமிதனுக் கென்செய்வோ மெனவயர்வேன். (உ0)

கொலைதிகழ்கைக் கோடாரி கொண்டணைந்திக் கட்டையினை
நிலனுறவெட் டுவமென்று நினைப்பனுடன் மறப்பன்மன
முலையவிழுங் குட்முடையா தருளுதல்கண் டெடுப்பனதி
லலமுறுபால் சிறிதிருக்கு மதுகொண்டிங் கணைந்திடுவன். (உக)

இன்னவகை யாலடியே னெடுத்துவரு மீர்ங்குடப்பா
றன்னளவு குறைந்ததெனச் சாற்றியயர்ந் தனனின்றான்
மன்னவனங் கதுகேட்டு வன்னிபிடை நெய்சொரிந்தா
லன்னமனச் சினமேற்கொண் டாயன்முகந் தனைநோக்கி. (உஉ)

மட்டில்பெருங் கொடுவஞ்ச மனக்கசட விடுமதியின்
கட்டுரவிப் பொய்களெலாங் கழறினைநன் றினிபதனை
விட்டிடுநின் பொற்குடப்பான் மேவாமற் குறைந்தொருநாண்
முட்டிடினு முன்கரும முடித்திடுவ மொழிந்தனமால். (உங)

இற்றைவரை புரிபிழையும் பொறுத்தனமே லிருந்தகைமை
யுற்றினிதுப் யெனவுரைசெய் துவர்ப்புமனத் துடன்விடுப்ப
மற்றவனு மெய்ந்நடுங்கி மனமபங்கி யடிதாழ்ந்து
கொற்றவனே மேலினியோர் குறைவரா தெனவகன்றான். (உச)

ஆங்ககலும் பொதுவன்விரைந் தானிரைச்சென் றக்கணத்திற்
றீங்குறுமொண் கோடாரி தெரிந்தெடுத்துத் திரங்கிடையிற்
பாங்குபெற வணைத்துநெடும் பசுங்கொடியாற் பிணிக்கொண்டு
வாங்கிருள்சே ரிரவெல்லாம் வழுத்தரிய மனத்துயராய். (உரு)

உண்டிவிரும் பாதுநெடி துயிர்ப்பனயர்ந் தொருசற்றே
கண்டுயில்வ னுடன்சிந்தை கலங்கியழிந் தெழுந்திருப்பன்
பண்டைவினைப் பயனோவன் பணைக்கட்டைப் பகைநினைவ
னெண்டருமித் தகையிடைய னெய்தியசீர் வைகறையின். (உசு)

(உக) அலமுறு - அமைவுற்ற. (உங) முட்டிடின் - தவறினால். (உரு) கோடாரி - (இடைநீண்டவிகாரம்.) திரங்கு - திரைந்த. பிணி - கட்டு. (உசு) பணை - மூங்கில்.

கடிதுவிரைந் தாவின்பால் கறந்துகுடங் களினிறைத்து
முடிமிசைக்கொண் டங்கணைந்தான் முன்போல முளைக்கட்டை
யடியிடற நிலமிசைவீழ்ந் தக்குடப்பால் கவிழ்ந்தொழிய
விடியெனமுன் பதிர்த்தெழுந்தா னெட்டுமிரண் டுந்தெரியான். (உஎ)

வேறு

கோரங்கொடு நீடதி கோபவகங்
காரங்கொடு மீதரை கட்டியவெம்
பாரங்கொள் கொடாரி பறித்தடுகை
வீரங்கொடு வெட்டினன் வெட்டியகண். (உஅ)

நதிகொண்டெழு வெள்ள நவிற்றிடமுன்
குதிகொண்டு விழுங்குரு திப்புனலங்
கெதிர்கண்டன னஞ்சி யிரங்கினன்மான்
மதிகொண்டிது வென்னென மாழ்கினனால். (உகூ)

பொன்றூதெழு மிப்புது மைத்திறநீள்
மின்றோள்வரை வென்றிகொண் மீனவனுக்
கின்றோடி யுரைப்ப மெனக்கருதிச்
சென்றோடி யணைந்திது செப்பினனால். (௩0)

ஆய்வுற்றுயர் மன்னவ வங்கிடறும்
வேயிற்கிளர் கட்டையை வெட்டினன்வெங்
தீயிற்குரு திப்புனல் செந்நதியிற்
பாய்வுற்றது நீடிதோர் பண்பறியேன். (௩க)

பகர்வுற்றதி னீடிய பண்புருவ
மிகவுற்றுயர் மூல விலிங்கமெனத்
திகழ்வுற்றது கண்டு தெளிந்திடநீ
மகிழ்வுற்றெழு கென்று வழுத்தினனால். (௩உ)

ஆயன்சொல் செவிப்புக வாய்புகழ்மன்
னேயுஞ்செய லற்புத மித்திறம்யா

(உஎ) கடிது விரைந்து - (இருபெயரொட்டு) முளை - மூங்கில். எட்டுமிரண்டும் - அகாமும் உகாமும். அ உ அறியா அறிவிலிடை மகனே யென்றார் பிறரும். (உஅ) கொடாரி - (கோடாரியின் விகாரம். மேலுமதுவே) கண் - மூங்கில். (உகூ) நவிற்றிட - செய்ய.

மேயங்கெதிர் காணுது மேவுதியென்
றேயங்கவ ேனாட்த செய்தினனுல். (௬௩)

கோபாலன் விசைந்ததர் கூடிவரும்
பூபாலனை முன்கொடு போய்நயனத்
தீபாலனை வெட்டிய சீரிடமுற்
றேபாலன காணுதி யென்றவுடன். (௬௪)

மாருத நெடும்புகழ் மன்னவனு
மாரூர்சடை யைம்முக ஞர்முடிமே
லூறுப்விழு சோரியொ டுற்றுறல்கண்
ணேறுவிது வந்ததென் னென்றறியான். (௬௫)

வேறு.

செய்ய நாயகற் கருதுநேர் சென்றன னின்று
ஐய னேயிதற் கென்சேய்கே னருடியென் றிசைத்தான்
மெய்ய னேயென விழுந்தெழுந் தலறிமெய் வேர்த்தா
னுய்யு மாறினி யெங்ஙனென் றுருகிநெட் டுயிர்த்தான். (௬௬)

கடைச்சி வந்தவேல் விழிப்பெருங் கனதனக் குடமின்
னிடைச்சி பங்கனை வெட்டினை யிடையனீ கெட்டே
னடைச்ச வெங்கொடும் பாவியே னறையுமா றினியென்
கிடைச்ச நின்மொழி கேட்டிலேன் முனமெனக் கிளந்தான். (௬௭)

கன்னி காவலன் பின்னரெங் கன்னியோர் பங்கன்
சென்னி மேல்விழுங் குருதியைச் செங்கையாற் றுடைப்ப
மன்னி வீழ்ந்திடா தொழிந்தது மற்றது கண்டே
யின்ன றீர்ந்தள மகிழ்ச்சிகொண் டிறைஞ்சின் னிசைப்பான். (௬௮)

மெத்தி நீள்கழைக் கட்டையின் விளங்கிடு மொருவேய்
முத்த ஞர்சிறுத் திருந்தருண் முறையினு லெனைபா
ளத்த னேவளர்ந் தருளென வண்டகோ ளகைச்சென்
றுப்த்த பேருருக் கொடுவளர்ந் தோங்கிமுன் னின்றான். (௬௯)

---

(௬௩) அதர் - வழி. (௬௪) தீபாலன் - அக்கினிக்கண்ணுற்ற நெற்றியுடையோன். பாலன - காப்பாற்றுமரசனே. (௬௫) கண்ணேறு - கண்திட்டி. (௬௭) அடைச்ச - அடைத்த. கிடைச்ச - கிடைத்த. (௬௮) கன்னிகாவலன் - பாண்டிநாடுகாக்கும் பாண்டியராசன்.

வந்து பாண்டியன் வேண்டிட வளர்ந்தகா யகற்கண்
டந்த ராதியர் மிகப்புகழ்ந் தலர்மழை பொழிந்தார்
புந்தி நாரத ராதியர் புகழ்ந்திசை கொண்டார்
பந்த நீங்கிய மாதவர் யாவரும் பணிந்தார். (சo)

தென்னர் வேந்தனு மொருபரன் றிருவடி தொழுது
தன்னி னேயமோ டவசமாய்த் தன்கணீர் பொழிய
வென்னை யாளுதற் கித்தனை யருள்கொலோ வென்று
பன்ன ரும்புகழ் பாடின னாடினன் பணிந்தான். (சக)

செங்க ணானுப ரெண்கணன் றேடியுங் காணு
வங்க ணாவொரு முக்கண வரவமர் புயங்க
கங்க ணாபரி பூரண காரண வாளு
மெங்க ணாயக போற்றியென் றெழுந்தன னிசைப்பான். (சஉ)

அளந்து காணுதற் கரியவெம் மண்ணலே யரனே
கிளர்ந்த நற்கிளை யுதித்தெழுங் கிளைப்பெருஞ் செல்வா
வளர்ந்தெ ழுந்திறம் புதுமையோ மன்னுமர்ச் சனையோர்
தளர்ந்தி டாவகை குறுகுதி யென்றுமுன் றாழ்ந்தான். (சஙு)

கரும்பு நேர்மொழி பங்கனர் வேம்பினெண் கண்ணி
விரும்பு பார்த்திவன் காண்குற வேண்டமுன் வளர்ந்து
பரம்பு மவ்வுருக் குறுகினர் பங்கயன் முதலோ
ரரும்பு மன்பினர் யாவரு மதிசயங் கொண்டார். (சச)

திருந்து மன்னவ னளவிலா மகிழ்ச்சியிற் சிறந்து
பரிந்து வேய்தரு முத்தனேர் பவளமால் வரைபோ
லிருந்த தோற்றமுன் கண்டுளத் தெழுந்தபே ரன்பாற்
பொருந்து சீர்த்தியின் பெருந்துதி புனைபவுற் றனனால். (சரு)

ஆபன் மோதுகைக் கொடாரியா லமையவெட் டுண்டு
சீயு லாவுபுண் கொடுதிகழ் சென்னியாய் சரண
மாய மால்கொடு வேண்டவே வளர்ந்துபா ருலகி
னுபி னேனைபாண் டருள்புரி நம்பனே சரணம். (சசா)

ஆதி நாயகிக் கிடந்தரு மழகனே சரணங்
கோதி லாமணக் கோலமாங் குழகனே சரணங்
காதன் மாதரை மயல்கொள்கங் காளனே சரணந்
தாதை யேயரு ணடமிடுந் தாளனே சரணம். (சஎ)

என்று போற்றினன் பாற்பசு வேவையு மன்பா
னின்ற ளித்தன னிருக்குமெய் யுருக்குமெய் நிமல
னன்றி கூர்மலை மகளுட னயந்திருந் தருளக்
குன்று போலுநீ டாலயங் கொட்புற வெடுத்தான். (சஅ)

வீறு நித்திய விழவுநை மித்திய விழவு
மேற தேறிய பரமனுக் கன்புட னியற்றி
மாறி லாமகப் பூசையும் வயங்குறச் செய்து
கூறு பாண்டியன் மணவையிற் குடிபுகுந் தனனால். (சகூ)

மதிம யங்குறு பொதுவனு மதியணிந் தருளோ
டதிக செப்புமன் றுடித லுருவமென் றறியா
திதுவு மோர்கழைக் கட்டையென் றெண்ணிவெட் டினனன்
றுதவு வெந்துயர் கொண்டழிந் துற்றவன் பினனாய். (௫௦)

பால நேத்திர ராயவேய்ப் பாலனு ருக்கியா
மேல வேகுடப் பால்சுமந் திடுவனென் றியம்பிச்
சில மேற்கொடு பாலெலாந் தினந்தினங் கொடுவந்
தாலு மன்புட னூட்டுவித் தருங்கதி யடைந்தான். (௫க)

இத்தி றத்தினு லியம்புமக் குய்யநீ டிலிங்கஞ்
சத்தி யத்தவர் தொழுவெளிப் பட்டது தயங்குஞ்
சித்தி முத்தியின் பயன்பெறு தெய்வமா தவரே
யுப்த்து ரைத்தன னவ்விலிங் கப்பெய ருரைக்கில். (௫உ)

ஊன்று வேபகத் துதித்தலா லுலகெலாம் புகழ்வே
யீன்ற முத்தெனும் பெயரினு லியைந்ததவ் விலிங்கந்
தோன்றி யுள்ளவர் யாவருந் தொழுதிடப் பெற்றுன்
மூன்று கண்ணுடைப் பரமராய் முத்தியை யடைவார். (௫ங)

(சஅ) கொட்பு - வளைவு. (சகூ) மகப்பூசை - ஓமாக்கினியோடு கூடிய பூசை. (௫௦) செப்புமன்று - தாமிரசபை.

சக்க ராயுதன் சதுமுகன் சதமகன் பவனன்
புக்க பாவகன் றிவாகர னிசாகரன் புகழ்சேர்
முக்க ணுபகர் பசுங்கழை முத்தர்தா ளருச்சித்
தக்க னீள்பெரு வரமெலா மளித்திடப் பெற்றார். (ருச)

தருந்த ராதலம் புகழ்நெல்லைத் தலத்தின்மா தவர்தா
முகுந்தன் மாநள னிராமன்மன் புரூரவா முறையே
திகந்தர் தாம்புகழ் தருமபுத் திராதிபூ பதிகள்
புகுந்தி றைஞ்சிவேய் முத்தர்தாள் புகுந்தருள் பெற்றார். (ருரு)

வேணு மாவனம் விரும்பிய விண்ணவ னெனையா
டாணு வாகிய சங்கரன் றன்னைநற் றவத்தீர்
பூணு மாதர வுடன்றொழப் புவியின்மேற் பெற்றோ
ரான வக்குறும் பறுத்துட னமருல காள்வர். (ருசா)

வேறு.

சொற்றவிச் சருக்கந் தன்னைச் சொற்றிடக் கேட்டோ ரின்பம்
பெற்றுநற் கதியைச் சேர்வர் பின்னர்வெம் பிறவி யெய்தார்
கற்றவர் புகழு நெல்லைக் கருணைசேர் வடிவு நாத
னுற்றுநெல் வேலியான திறத்தினை யுரைக்க லுற்றாம். (ருஎ)

ஆறுவது வேண்டவளர்ந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (௩௭௪)

(ருச) சதமகன் - இந்திரன். பவனன் - வாயு. பாவகன் – அக்கினி. நிசாகரன் - சந்திரன். அக்கண் - அவ்விடம். (ருரு). திகந்தர் – திசையி னந்தத்திலுள்ளவர்; திக்குப்பாலர்.

ஏழாவது:

நெல்வேலிச்சருக்கம்.

———[:o:]———

மன்னுமருந் தபோதனரின் மதிதிகழ்சூ தனைநோக்கி
முன்னவனும் மேவியீன்ற முத்தமிழொரு சிவமறையோன்
செந்நெறனக் கொருவேலி யாயதிறஞ் செப்பென்னத்
தன்னிகர்மா முனிவரனுந் தகைமைபெற மொழிகுவான். (க)

இருண்மலவெவ் வினைநீங்கி யியல்புறுமா தவர்கேண்மின்
முராணுறவம் புவிமீது முன்னமொரு பன்னிரண்டு
வருடமழை யின்றியுயர் மாரிமறுத் தொழிந்தனதீ
வெருண்மருவிச் சராசரங்கண் மிகுதுயர மடைந்தனவால். (உ)

காலையெழும் பரிதியும்வெங் கதிர்பரப்ப வெந்நிலமும்
பாலைநில மாய்நதிகள் பாய்குளங்க ளோடைகள்சூழ்
வேலைகளுஞ் சுவறினபார் விரிந்துகமர் வெடித்தனபின்
சாலவுநெல் லகங்குறையத் தருமங்கள் குறைந்தனவால். (ங)

தேசமெலாம் வளஞ்சுருங்கச் செந்தழலோம் புதலெகிழ்ந்து
பூசுரரும் புலம்பினர்வான் புத்தேளி ரவியுணவின்
மாசுறுவெந் துயரடைந்தார் வருணவாச் சிரமத்தின்
பேசுறுநன் னிலைபெயர்ந்தார் பெற்றிமையுற் றவர்யாரும். (ச)

தனையர்முகம் பாராது தாயருநற் றந்தையரு
மினையலுடன் றனித்தனிவே றிருந்தடகு நுகன்றிடுவ
ரனையவரும் மவ்வகைய ராயினரென் றுமெலன்னே
மனைவியருங் கணவர்முகம் பாராது மனமழிந்தார். (ரு)

தேனலர்நற் பெருமரங்க ளுந்துதுகள் பட்டனவெங்
கானிலுறை விலங்குகள்வெம் பறவைகளின் கணமாய்ந்த
மானிடரும் பெரும்பசியால் வாடிமிக மானமழிந்
தூனுலவு பிணமருந்தி யொழிந்ததற்கு மளவிலையால். (சா)

(உ) தீ - கொடிய. (ங) கமர் - பிளப்பு. (ச) பெற்றிமை - தன்மை.
(ரு) இனையல் . வருந்தல். அடகு - இலை.

இன்னணமா கியகாலத் திருங்கலையா வையுந்தெரிந்த
தன்னிகரில் சிவமறையோன் றழைத்தகழை வனத்துறைபு
முன்னவன தருட்பூசை முட்டாத வகைசெய்து
துன்னுவனங் கவனுக்குந் தொலைந்ததுநன் மனைவளமும். (எ)

ஆங்கதுகண் டெமையாளு மமையின்று தருமுத்த
ஞேங்கியமெய்ப் பூசையினுக் கொருவகையுங் காணும
லேங்கிமன மிரங்கியினி யென்செய்வோ மெனநினைந்து
தாங்குதுயர்ச் சிந்தையனுய்ச் சந்நிதிநின் றிதுசொல்வான். (அ)

அலைகடனஞ் சயின்றமரர்க் கமுதளிக்கும் பரனேயிவ்
வுலகமெலாந் துயர்தீர வுன்னருளான் மழைபொழிவித்
திலகியமெய்ப் பூசையுநீ யின்பமுறக் கொண்டருளி
யலமுறுநா ளெந்நாளின் றருளாயென் றினிதிறைஞ்சி. (௯)

நாட்டியல்வற் கடகாலத் திடர்நினைந்து நவிதுயரங்
காட்டியசிந் தையினன்ஞேன் கைக்கொணர்ந்த நெல்லினைநன்
ஞட்டமொரு மூன்றுடைய நம்பர்தமங் கணத்துலரப்
போட்டலர்மஞ் சனமெடுப்பான் பொருநைமா நதியணைந்தான். (௧0)

வேறு.

திருநதிக் கடைந்தவன் றிரும்பு முன்ன மெம்பிரா
னருளினிற் கடற்படிந் தணைந்து கொண்ட லெங்கணும்
வெருவுறப் பரந்திருண்டு வெள்ள மெங்கு மன்னுறப்
பொருததிர்த் தெழுந்துகால் விழுந்து நீர்பொ ழிந்ததால். (௧௧)

மன்னு சோனை மாரி பெய்பு மாறுகண்ட வேதியன்
பன்னு மங்க ணத்தினெற் பரப்பிவைத்து வந்தனன்
கொன்னு லாவு நீர்வளைந்து கொண்டுபோகு மென்செய்கே
னின்ன நீர வேறுநெல்லு மில்லிவில்லை யேயெனு. (௧௨)

மான்மு யங்கு நெஞ்சனுய் மயங்கினன் பசுங்கழைப்
பாலனுரு மையகோ பசித்தி ருப்ப ரோவெனுச்
சால வுந்த ளர்ந்துளஞ் சலித்தனன் றரிப்பிலன்
சீலயோகர் கைதொழுஞ் சிறந்த கோயில் சென்றனன். (௧௩)

(எ) முட்டாத - முட்டப்படாத. (௯) அலமுறும் - அமைவுறும். (௧0) வற்கடம் - பஞ்சம். அங்கணம் - முற்றம். (௧௨) சோனைமாரி - விடாமழை.

வேறு.

எந்தையெப் பொருட்கும் வேலி யென்னநின் றருள்வேய் முத்த
னந்தணன் றுயரச் தீர்ப்பா னங்கணங் கணத்து வெய்யில்
வந்துதா னெறிப்பச் செய்து மழைநனைந் திடாது பாத
விந்தநொந் திடநெல் லுக்கு வேலியாய் நின்றான் மாதோ. (கச)

அன்றுவா னமர ரெல்லா மரிவைமார் மனைக டோறுஞ்
சென்றிரந் துழல்வோ னெற்குத் திருந்திய வேலி யாகி
நின்றன னென்று போற்றி நெல்வேலி நாத னேயென்
றென்றுபூ மாரி பெய்தா ரியங்கிய முழங்க வார்த்தார். (கரு)

சென்றவே தியனுங் கண்டு சிறிதுநென் னனையா வாற்று
னின்றிலன் பணிந்தெ ழுந்தா னிமலனே போற்றி போற்றி
யென்றுநின் றுடி ஞன்சூழ்ந் திருநிலங் குலுங்கப் பாய்ந்தா
னென்றவென் னுபிர ளித்தா யுத்தமா வெனவு ரைத்தான். (கசு)

கோவின்மே லேறி முன்னங் குலகிரி வளைத்து நண்பர்
மூவருந் தப்ப மேவார் முப்புர மெரித்த வீரர்க்
காவகை மேக மிந்நெல் லணங்குற வகைபெய் வித்தல்
பூவின்மேற் புதுமை யோவென் றரன்றிறம் புகழ்ந்தான் பின்னர்.

உணங்குநெல் லெடுத்துக் குத்தி யொல்லைநெல் லரிசி யாக்கி
யணங்கழ லுலையிற் பெய்தின் னமுதமைத் தடைவு சேர
மணங்கமழ் கறிக ளாக்கி மனமகிழ்ந் தரனுக் கேற்ப
விணங்கவே யமுது செய்வித் திறைஞ்சிநற் கதிய டைந்தான். (கஅ)

கையின்மான் மழுவேய் முத்தன் கனமழை தருத லாலே
வையக மெல்லா மாறு வளஞ்சுரந் தனமேல் வானோ
ரையரந் தணர்கள் வேள்வி யவியுண வருந்தி வாழ்ந்தார்
செய்யமா தவரு முய்ந்தார் யாவையுஞ் செழித்த வன்றே. (கசு)

ஆலபோ சனவேய் முத்த ரங்கணத் துணங்கு நெற்கு
வேலியாந் திறத்தி னானெல் வேலிநா யகரென் றானார்
மாலெலா மகற்றும் வேணு வனமுநெல் வேலி யான
தேனுமித் தலத்தின் மேன்மை யாவர்தா மிசைக்கற் பாலார். (உ0)

(கச) அங்கணங்கணத்து - அவ்விடத்துள்ள முற்றத்தில். விந்தம் - அரவிந்தமென்பதன் முதற்குறை. (கஅ) அணங்கு-அழகு. (உ0) ஆலம்-விடம்.

மாதபோ தனரே யெங்கள் வள்ளலிவ் வாறு மன்னும்
பூதலந் துயரந் தீரப் பொலிவுறு மழைபெய் வித்து
வேதியன் பரியு நெற்கு வேலியாய் நின்ற காதை
யீதென வுரைத்தான் சூத மாதவ னென்னு மேலோன். (உக)

ஏழாவது நெல்வேலிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩கஙு.

எட்டாவது:

தீர்த்தச் சருக்கம்.

ஆய்ந்தநெறி முனிவனைப்பார்த் தருமுனிவர் சிவஞான
வேந்தபோ தனபிரம விருத்தபுரத் தினில்வினைமா
நீந்தொழியத் திகழ்மேம புட்கரிணி யுடன்சிந்து
பூந்துறையின் பெருமையெலாம் புகன்றருடி யெனப்புகல்வான்.

இறையருண்மெய்த் தவர்கேண்மி னினித்தீர்த்தப் பெருமைகளை
யறையவெணி லெனக்கெளிதோ வாயினும்யான் சிறிதுரைக்கேன்
முறையினருட் பரன்முன்னு முகுந்தனையும் விரிஞ்சனையு
நிறையருளிற் படைத்தருளி நீடுலகி னிறுத்தியபின். (உ)

ஆங்கமரு மிருவரையு மம்புவியின் சிருட்டிதிதி
நீங்கள்புரிந் திடுமென்று நிகழ்த்திமறைந் தனனிறையோன்
பூங்கமலா சனன்மடத்துப் புணர்மதத்தி னறிபானு
யேங்கியரும் புட்கரிணி மருங்கிலணைந் தேகினனால். (௩)

எய்துமவ னக்கரையி லிருந்துசிவத் தியானமுடன்
மெய்திகழுந் தவம்புரிய விடையோனு மத்தடத்தி
னைதுருவாஞ் செம்பொனிறத் தங்கிசமா யெழுந்தலரோ
னுய்திறத்தின் சிருட்டிசெய வுபதேசஞ் செய்தனனால். (௪)

தேமலரோற் குபதேசஞ் செய்தளித்தோ னவ்வுருவ
மாமலர்நற் றடமூழ்கி மறைந்துபுனல் வடிவானு

(உக) பரியும் - அன்புறும். (க) போதன - போதித்தலுடையாய்.
(௩) மடம் - அறியாமை. (௪) அங்கிசம் - அமிசம்.

னேமகிறந் தங்கவுரு வெய்தியதின் மறைந்துறலாற்
பூமிசையத் தடமேம புட்கரிணி யாயினதால். (ரு)

நவ்விமறி தரித்தபிரான் ஞாலத்தி னுயிர்களெலாந்
திவ்வியநற் கதிபெறவித் தீர்த்தவடி வாய்நின்று
னவ்வளவோ விதிற்செம்பொ னம்புயமும் பூத்திடலான்
மைவினைதீர்த் தருள்பொற்று மரைத்தடமென் றிலகியதால். (சு)

பாதாள வாகினியாம் பாடலங்கம் பாநதியுந்
தாதார வீங்கலர்பொற் றாமரைவா வியுநாளு
மாதான பூமிசைவாழ் மாக்களெலாம் படிந்தெழுந்து
தீதான தொழிந்திடநித் தியசானித் தியஞ்செயுமால். (எ)

இத்தடப்பொற் றாமரையி லெய்திவந்தி யாரேனும்
பத்தியுடன் படிந்தெழிலே பாவமும்போ யருள்பெறுவார்
சத்தியமிக் குரைத்தமொழி சந்ததமுந் தேவரெலாம்
வைத்தவரு ளுடனிந்த மாதீர்த்தக் கரைசெறிவர். (அ)

தேசுமலி தருவசிட்டன் றிகழ்வாம தேவனருட்
காசிபன்சா பலிகதீர்த்த பராசரனற் புகழென்றும்
வீசுவியா தன்விசுவா மித்திரன்பிங் கிருடியிவ
ராசையொரெட் டினுமேவி யத்தீர்த்தச் சேவைவிடார். (கூ)

இன்னவகை தேவர்களு மிருடிகளு மிகநெருங்கி
மன்னியபொற் றாமரையின் மகிமையுரைத் திடலெளிதோ
பன்னுசிவ சிராத்தமதிற் பண்ணிலவர் சிவலோகந்
துன்னுவர்நற் றியானசெபஞ் சூழிலவர் சிவமாவர். (க0)

போற்றலரி தாமேம புட்கரிணித் தீர்த்தத்திற்
காற்றளைந்த மனிதர்மிரு கங்கள்பற வைகள்கிருமி
சிற்றமிகு கீடங்கள் சேர்ந்ததருப் புற்கொடிகள்
சாற்றுசரா சரமெவையுந் தாவில்சுவர்க் கம்புகுமால். (கக)

(ரு) ஏமம் - பொன். (சு) நவ்விமறி - மான். (இருபெயரொட்டு.) (எ) பாதாளவாகினி - பாதாளத்திற் செல்லும் கங்கை. நித்தியசானித்தியம் - மோக்ஷங்கிட்டுதல். (கக) கீடம் - வண்டு.

மன்றல்விரிந் தலர்பொற்றா மரைத்தடத்தி லறியாது
சென்றொருகாற் படிந்திடினுஞ் செல்வமுறு மிடிவினைநோய்
குன்றுமொரு காலத்துங் குன்றாத திருவருளு
மொன்றுமவ லங்கவலை யொழிந்துபிறப் பிறப்புமறும். (கஉ)

போயொருகாற் றிகழேம புட்கரிணித் தடம்படியி
லாயிரங்கோ தானமினி தளித்தபலன் வந்தணுகு
மேயவிதிற் படிந்தொரிர விருக்கிலர னுலகணைவ
ராயபல நாட்படிந்தோர்க் குளபயனை யளப்பரிதால். (கங)

பூரணையிற் கதிரின்மதி புகுநாளி லயனங்க
ளோரிரண்டின் விடுக்களின்மற் றுள்ளமா தப்பிறப்பிற்
சாரும்விதி பாதத்திற் சந்திரசூ ரியர்ப்பாந்த
ளாரவிழுங் குறுகாலத் தணிமாசி மகநாளில். (கச)

புந்தியுற வணைந்தேம புட்கரிணித் தடம்படிந்து
தந்தம்வகைக் கிடான தானமளித் தமைமுத்தா
மெந்தையையுங் காந்திமதி யெனும்பசும்பூங் கொடியினையும்
வந்திசெய்வோர் பலனயுத வருடத்தி னுரைப்பரிதால். (கரு)

பூகநெடும் பொழினெல்லைப் புகழ்ப்பொற்றா மரையினனைந்
தூகமுட னிளம்பரிதி யுதித்தெழுகா லையிலெழுந்து
மாகமுழுக் கிசைவோர்கள் வானவர்கள் சூழ்ந்திறைஞ்ச
மோகவினைக் கடனீந்தி மொழிமுத்திக் கரைசேர்வர். (கசா)

பூதலம்விண் சுவர்க்கமிசைப் பொலிதீர்த்த மத்தனையு
மாதரவி னுலருகி லடைந்துகுடைந் திடும்பலனிற்
பார்திகழ வொருகோடி பலனதிகம் பெறுவார்கள்
மாதரார் புகழ்ப்பொற்றா மரைத்தடத்திற் படிவோர்கள். (கள)

தேக்குநதிச் சடைமுடியார் திருமுடியே பரவுபெரு
வாக்குமளித் திடுமந்த மாதீர்த்தப் புகழனந்த
நாக்கொடுமீங் குரைப்பரிது நவில்சிந்து பூந்துறையின்
பாக்கியநற் பெருமைதனைப் பகர்ந்திடநற் றவர்கேண்மின். (கஅ)

(கச) விடு - விஷு. விதிபாதம் - ஓர் புண்ணிய காலம். (கரு) வந்தி - வணக்கம். அயுதம் - பதினாயிரம். (கசா) மாகம்-மாசிமாதம். (கள) மாதர்-அழகு.

நித்திலமார் தருமுத்த நிரைகொழித்து மணிகொழித்துத்
தத்துதிரை யெறிந்துவருந் தண்பொருநை மாநதிநீ
டுத்தரவா கினியாகி யுயர்ந்தெழுந்த தருகுளிர்வேய்
முத்தர்பெருஞ் சந்நிதியின் முன்குணபால் விளங்கிடுமால். (௧௯)

ஆதிதனின் முக்கோடி யரைக்கோடி தீர்த்தமணைந்
தோதருமு வுலகத்தி லுளமலருங் கொணர்ந்துபெருஞ்
சீதமலி பொருநையின்முன் சித்தியுறப் படிந்தெழுந்து
போதுதலா லிதுசிந்து பூந்துறையா மருவியதால். (௨௦)

தேயமலி யித்தகைய சிந்துபூந் துறைப்புனலிற்
போயொருகான் மூழ்கினர்முன் பூதகணம் புடைசூழ
மேயவேய் வனநாதன் வெள்ளைவிடை மீதேறி
நேயமார் தருகாட்சி நித்தியமுங் கொடுத்தருள்வன். (௨௧)

பூமருவுந் திழிசிந்து பூந்துறையிற் படிந்தவர்பான்
மாமகளு நாமகளு மன்னியிடை விடாதுறைவர்
காமர்பெற நினைந்தபொருள் கைகூடு மெய்கூடுந்
தீமைவினை நீங்குமிருஞ் செல்வமெலாங் குடிபுகுதும். (௨௨)

சிந்துபூந் துறையொருக்காற் சிந்திக்கிற் றெரிசிக்கி
லந்தநீர் பரிசிக்கி லந்தமிலாக் கதியடைவர்
பந்தமாம் வினையெவையும் பரிதியின்முன் பனிபோல
நைந்துமாய்ந் துறுநல்ல ஞானமிசைந் திடுமன்றே. (௨௩)

போதெலாம் விரிசிந்து பூந்துறையிற் படிந்தியன்ற
தாதிமா மதிசூடு மமலனிரு பதத்தன்பாம்
வேதமா தவர்க்குதவு மெய்த்தவன்யா வன்னொருவன்
சோதிசேர்ந் தெழுமூன்று சுற்றமுடன் கதியடைவன். (௨௪)

ஆர்த்தசீ காத்தரங்க வம்பொருநை நதியடிக்கோர்
தீர்த்தமாய் விளங்குவது சென்றுமூழ் கியபலன்கள்
பார்த்தசீர் தருசிந்து பூந்துறையின் மூழ்கினர்பாற்
கூர்த்துமே விடுமினியார் கூறுவரிங் கிதன்பெருமை. (௨௫)

எட்டாவது தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௬௨௦

---

(௨௫) கூர்த்து - மிகுத்து.

ஒன்பதாவது:

நிருத்தச் சருக்கம்.

—:*:—

இந்து வாழ்சடை யெந்தைநெல் வேலியி
னந்து தீர்த்தப் பெருமை நவிற்றினஞ்
சிந்தை யாரவச் சின்மய னல்லரு
டந்து நீணடஞ் செய்தமை சாற்றுவாம். (க)

போத மாதவர் புண்ணியச் சூதனை
யாதி நாயக னுடலங் குற்றருள்
காதை யோதுதி யென்றனர் காதலா
லாத ரங்கொண் டவனும் வழுத்துவான். (உ)

மாய வாழ்வற வாழ்விக்கு மன்னவ
னுய நீள்புறங் காடரங் கிற்புரி
நேய நாடகந் தன்னினுண் ணேயமாந்
தூய மாதவர் கேண்மின் சுகம்பெற. (ந)

பானு லாமொழி மங்கை பராபரை
வேணு மாவன மேவிய விண்ணவன்
றூண லந்தரு மானந்தத் தாண்டவங்
காணு மாசை கருத்தின் மிகுந்தனள். (ச)

கணப னுடவிக் கட்செவிச் செஞ்சடைத்
துணைவ னுகிய சோதியை யாதரித்
திணையி லாப்புக ழின்பத் திருநடங்
கணவ னேயருளென்று கசிந்தனள். (ரு)

எங்க ளுதனு மெங்க ளிமாசல
மங்கை கூறு மதுர மொழிக்கிசைந்
தெங்கு மன்னுயி ரெல்லா நலம்பெற
வங்க ணேத்து மவளுடன் மன்னியே. (சு)

(ரு). கணபனுடவி - கூட்டமாகிய படத்தின் மிகுதி-

பானு கம்பன் பரிந்திரண் டாயிர
மான வங்கையிற் சங்கமோ ராயிரந்
தான ணைந்து தழங்கி முழக்கிட
வான துந்துபி யைந்தும் வளர்ந்தெழ. (எ)

தென்ன வென்றுயர் தென்மலை மாமுனி
மன்னு மியாழ்முறை வாசிப்ப நேசமாய்த்
துன்னு சாரதர் தும்புரு நாரதர்
கின்ன ரங்கொடு பாடல் கிளர்ந்தெழ. (அ)

கருது பூத கணங்க ணெருங்கிட
மருவு தொண்டர்கள் வந்து வணங்கிடச்
சுருதி யெங்குந் துதிகொண்டு நின்றிடப்
பொருவி றேவர்கள் பூமழை சிந்திட. (௯)

அபர நீள்பர மாகிய முத்தியின்
சுபம டைந்துயிர் தொல்புவி வாழ்ந்திட
விபுல வெய்வன மேற்கிளர் தாமிர
சபையில் வந்து தயங்கின னன்புடன். (௧௦)

ஆதி நாயகி யாளுடை நாயகி
மாது செல்வ வடிவுடை நாயகி
காதல் கூர்ந்திரு கண்களி கொண்டிடத்
தீதி லாடஞ் செய்யத் தொடங்கினன். (௧௧)

வேறு.

ஒருமுய லகனுட னெறுநெறு நெறுவென வொருதாள்வைத்
திருமையி னெருபத மிசைதிசை திசைகொள வியல்வீசித்
தருவருள் வரவென விரவொரு கரமலர்த் தளிர்வீசிப்
பொருவற வொருகர மபயம துறமுறை பொலிவித்தான். (௧௨)

எரியக லொருகர மிசைகொடு மழைமுகி லிடியென்னப்
பெருகதிர் துடியொரு கரமலர் மிசைகொடு பிறழ்பூசற்

(எ) பானுகம்பன் - பூதத்தலைவன். (௧௦) விபுலம் - விரிவு. (௧௩) எரி - அக்கினி. துடி - உடுக்கு.

கருவிழி யுமைபவன் மதிமுக மிசைதிகழ் கண்ணாகித்
திருமுக மதியினி னகைநில வெழவரு டிகழ்வுற்றான். (௧௩)

படர்சடை யாடப் பகிரதி யாடப் பனிகான்மெய்ச்
சுடர்மதி யாடப் படவர வாடச் சுடர்வீசிப்
புடைதிகழ் காதிற் குழைபொரு தாடப் புயமாடத்
தடவரை மார்பிற் றொடைகளு மாடத் தருமன்பால். (௧௪)

கரமரு வும்பொற் றுடியுட னங்கிக் கனலாடப்
புரிபுர மஞ்சொற் பெறவெதிர் கொஞ்சிப் பதமாடத்
திரமிகு மெண்டிக் குடனுய ரண்டத் திரளாட
வருடரு மன்பிற் றிருநட மன்புற் றருள்செய்தான். (௧௫)

இனிதுபரன்றந் தருளு நடங்கண் டினிதாய்நன்
முனிவர் வணங்கம் பிகைபெரு கின்பந் தனின்மூழ்கிக்
கனிவுட னங்கம் புளக மிகுந்தங் கணனேயென்
றுனிவிர வும்புணர் வொடுமெதிர் கொண்டின் புருவானாள். (௧௬)

அல்லல் வினைத்தீர் நல்ல தவத்தோ ரத்தாநல்
வல்லி யிடத்தா நல்ல நடத்தா மத்தாகல்
வில்ல நினைத்தோ ருள்ளவ கத்தா புறத்தாவே
யில்லில் சுகத்தா டன்னை யளித்தா ளெனநின்றார். (௧௭)

அந்தமில் பூத கணங்க டபோதன ரயன்மாலே
டிந்திரன் வானவர் சந்திர சூரிய ரிசைபாடுந்
தந்திர கானவ ரம்புவி யோர்புகழ் தரும்பாரும்
வந்தனை யோடு பணிந்து புகழ்ந்து மகிழ்ந்தார்கள். (௧௮)

சதுர்மறை மிகவும் புகழ்தரு தாமிர சபைநாதன்
வதன சரோருக வுமைபெமை யாளுடை மடமானங்
கதிகமு ளார்வம் துறவினி தாகிய வருள்வைத்தே
வுததியின் மேவிய வமுதென வோர்மொழி யுரைசெய்வான். (௧௯)

---

(௧௭) வினைத்தீர் - சந்தநோக்கித் தகர மிரட்டித்தது. மத்தா-ஊமத்தம்பூவை யுடையவனே. வேயில்லில் - மூங்கில் வனமாகிய கோயிலில். தாள்-திருவடி.

அருளுத வார்வக் கொடியுனே நாமுள் ளூறுமன்பிற்
பிரிவதின் மனதிற் றிகழுவ தேயிப் பெருவேணுத்
தருவன மாமற் றுனதுரு வாமிச் சபைதன்னிற்
பரிவு விடாமற் றிருநடமாடும் பரிசுற்றேம். (உ௦)

கருதிய விந்தச் சபைதனி னந்தாள் கண்டோர்கட்
கிருமையி னின்பக் கதியை யளிப்போ மிதுவுன்மை
தருவர மினியென் னுளதுரை யென்றான் றனியன்பான்
மருவிய வின்பக் கௌரியு மிதுவே வரமென்றாள். (உக)

எறிநில வுந்துஞ் சடையவ னன்றேன் றெழில்சேர்புன்
முறுவ றிகழ்ந்தங் குமையை நயந்தான் மொழிமாது
மறிவு திருந்துஞ் சுரர்களு நந்தா வடிபேணிச்
செறிபுகழ் தந்தங் கணையை னின்றார் சேவித்தே. (உஉ)

தவர்புகழ் நீள்கழை வனமுறு தாமிர சபைமீதிற்
கவுரி மனோரத பவுரிகொ டாடிய கதையீதென்
றுவமைபின் மாதவர் மனமகிழ் வார்தர வுரைசெய்தான்
சிவனிரு தாண்மலர் கதியென வேமதி தெளிசூதன். (உ௩)

வேறு.

தீர்க்க சத்திர யாகமுஞ் செய்துமுற் றுறவே
மாற்க ருத்தகல் சூதர்பால் வாய்ந்தவிக் கதைகள்
கார்க்கு லந்திகழ் கழைவனக் கடவுட னருளா
லார்க்கு மன்பொடு கேட்டன ரருந்தவ ரெல்லாம். (உ௪)

கைகள் கூப்பினர் தொழுதனர் கண்டுளி சொரிந்தார்
மெய்கள் வாய்ப்புறப் புளகித மெய்தினர் வியந்தார்
பொய்கள் வாட்டிய தவளவெண் பொடியெலா மணிந்தார்
மொய்கு ழாத்தொடு கழைவன முன்னியங் கெழுந்தார். (உ௫)

நாத சூதமா தவனுட னைமிசா ரணிய
மாத போதனர் யாவரும் வழிக்கொடு நடந்தே
சீத நீர்வயல் விளங்கிய திருநெல்வே லியினிற்
காதல் கூர்ந்தினி தணைந்தனர் கருதுமக் கணத்தின். (உ௬)

(உ௩) பவுரி - கூத்தின் விகற்பம்.

வந்த மாதவர் திருந்துவேய் வனத்தினைப் பணிந்தார்
சந்த மேயபொற் றாமரைத் தடத்துடன் பொருநைச்
சிந்து பூந்துறை யாடினர் திருவருள் பெற்றார்
புந்தி வாய்ந்தரு ணுபக ணலயம் புகுந்தார். (உஎ)

கனக மாமலை வடிவுடைக் கருணைமா துடனே
யனக வேய்வனக் கடவுடன் னடியிணை பணிந்தார்
மனமெ லாமகிழ்ந் துருகினர் பரவினர் வாழ்ந்தார்
வினைக ணீங்கினர் வேண்டின வரமெலாம் பெற்றார். (உஅ)

வென்றி நீடமை வனத்துள வியப்பெலாந் தெரிசித்
தன்று மாதவர் புரிநயப் பறைவதற் கெளிதோ
நன்றி கூர்ந்தவ ருவந்துபின் னைமிசா ரணியஞ்
சென்று சேர்ந்தனர் தத்தமாச் சிரமங்கள் செறிந்தார். (உகூ)

அத்த னூர்கழை வனக்கதை யறைந்தவர் கேட்டோர்
புத்த கந்தனில் வரைந்தவ ரருச்சனை புரிந்தோர்
சத்த மோர்ந்திதன் பொருடனைச் சாற்றின ரெவரு
முத்த ராகுவர் கொடுவினை முழுதுநீங் குவரால். (௩0)

அளவி லந்தண ரரிவைய ரருந்தவர் விருத்தர்
வளர்கு ழந்தைதாய் தந்தைகோ வதைத்தவர் செழும்பொன்
களவு கொண்டவ ரேனுமிக் கதையினைக் கேட்பி
னுளரும் வல்வினைப் பெருக்கெலா மொழிந்துவீ டடைவர். (௩க)

பாரில் வேந்தர்க ளிராசிபேப் பாம்புபொய் விலங்காற்
சேரும் வெம்பய மொழிந்திடுஞ் சிறந்தள கேச
னேரெ னும்படி வாழ்வர்க ணிலவுவ டிருமா
னூர விக்கதை வரைந்தவே டங்கையிற் றரிக்கின். (௩உ)

சயஞ்செய் புத்திரர் மித்திரர் களத்திரந் தழைக்கும்
வியந்து சிந்தையில் வேண்டிய வேண்டிய பெறுவ
ரியம்பு மிக்கதை கூறிடத் திறைவனு முமையு
நயந்து வந்தருள் புரிவர்மெய்ஞ் ஞானமு முண்டாம். (௩௩)

(உஅ) அனகம் - பாவமில்லாமை.

வேறு.

பூதி சாதன மெங்கணும் பொங்குக
சாதி வைதிகஞ் சைவம் விளங்குக
சோதி வான்மழை தூங்குக வையமே
நீதி வேந்த னிலைபெற்று வாழ்கவே. (௯௪)

ஒன்பதாவது நிருத்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௫௪

வேணுவனபுராணம் முற்றிற்று.

அனவரததானநாதர் துணை.

பக்கம்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
௯	௨௫	ருமைப	மைப
௯௪	௩௦	ணைத்தா	ணைந்தா
௪௦	௨௬	முருகக்கடவுளை	மன்மதனை
௫௧	௨௧	தரர	தாரா
௫௮	௧௬	னனன்	னனென்